

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2015-1611-0159
Številka: 00712-12/2016/9
Datum: 20. 4. 2016

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR	
Prejeto	20 -04- 2016
Št.	450-01/16-6/1
Povezava:	
EPA	1185-VII EU:
Sign. zn.	
Kratice:	

Vlada Republike Slovenije je na 85. redni seji dne 20. 4. 2016 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance,
- Irena Sodin, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Metod Dragonja, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem, Ministrstvo za finance,
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem, Ministrstvo za finance,
- Janja Jereb, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet, Ministrstvo za finance,
- Brigita Gašperin, podsekretarka, Ministrstvo za finance.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

**PREDLOG
EVA 2015-1611-0159
PRVA OBRAVNAVA**

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PLAČILNIH STORITVAH IN
SISTEMIH**

I. UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12 in 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSS) je sistemski zakon, ki v Republiki Sloveniji ureja opravljanje plačilnih storitev. ZPlaSS je bil sprejet leta 2009 zaradi prenosa določb Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319 z dne 5. 12. 2007, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/64/ES), ki je temeljni evropski predpis s področja plačilnih storitev ter predpis, ki je odpravil omejitve za vzpostavitev enotnega območja plačil v evrih, t. i. SEPA (*Single Euro Payments Area*). ZPlaSS je bil pozneje večkrat spremenjen predvsem zaradi prenosa več evropskih predpisov.

Začetek SEPA je povezan z uvedbo eura, ko se je pri uporabi iste valute pokazala velika razlika med učinkovitimi nacionalnimi plačilnimi trgi ter počasnimi in neučinkovitimi čezmejnimi plačili. SEPA dejansko pomeni predpisane standarde, pravila in okvir, ki določa, kako banke in drugi ponudniki plačilnih storitev medsebojno izmenjujejo informacije v zvezi s plačili in tako omogočajo, da se denar prosto giblje med uporabniki ne glede na to, iz katere države članice je uporabnik. Končni cilj SEPA je uporabnikom omogočiti uporabo plačilnih storitev znotraj EU pod enakimi osnovnimi pogoji, pravicami in obveznostmi ne glede na to, ali se plačilo izvaja znotraj posamezne države ali med državami članicami Evropske unije.

Čeprav je bil projekt SEPA v prvi fazi zastavljen kot projekt bančne industrije, se je v nadaljevanju pokazala potreba, da se projekt podpre in pospeši z ustrezno regulacijo na evropski in nacionalni ravni. V ta namen je bilo poleg Direktive 2007/64/ES sprejetih več evropskih predpisov, katerih cilj je bil spodbuditi migracijo plačilnih storitev iz starih pravil in shem v nove plačilne sheme SEPA na področju kreditnih plačil, direktnih obremenitev in kartičnih plačil.

V ZPlaSS so bile poleg Direktive 2007/64/ES pozneje prenesene tudi določbe Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembi direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009), določbe Direktive 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostni papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L št. 146 z dne 10. 6. 2009), določbe Direktive 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge)

(UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010). Poleg tega so v zakonu določene sankcije za Uredbo (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009) in za Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L št. 345 z dne 8. 12. 2006).

Veljavni ZPlaSS ne ureja področij iz Direktive 2014/92/ES, torej zamenjave plačilnega računa in odprtje osnovnega plačilnega računa, prav tako tudi ne primerjave nadomestil, ki jih ponudniki plačilnih storitev zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnimi računi. Ne glede na to, da navedena področja niso zakonsko urejena, se za nekatera od teh področij uporabljajo pravila, ki so jih določili ponudniki plačilnih storitev, oziroma se pravila zagotavljajo zaradi potrebe po večji preglednosti stroškov plačilnih storitev.

Članice Združenja bank Slovenije so leta 2007 na pobudo Zveze potrošnikov Slovenije opredelile pravila in postopke za zamenjavo banke, za mnenje so tedaj vprašali tudi Banko Slovenije in Urad za varstvo konkurence. Evropska komisija in Evropsko bančno združenje sta v letih 2008 in 2009 oblikovala temeljna načela za zamenjavo banke, ki so jih članice Združenja bank Slovenije nato prenesle v Pravila in postopke za zamenjavo banke, ki so bila sprejeta februarja 2013.

Pravila in postopki za zamenjavo banke veljajo za prenos transakcijskega računa fizične osebe iz banke v banko, vendar pa to ne pomeni, da se z zamenjavo banke ohranja ista številka transakcijskega računa. Namen oblikovanja teh pravil je bil pomagati strankam do hitrejših in preprostejših zamenjav banke. S pravili so določeni posamezni postopki zamenjave, kdo je odgovoren zanje in kako dolgo postopki trajajo.

Omenjena pravila veljajo le za zamenjavo tistega transakcijskega računa, na katerem ima fizična oseba poravnane vse obveznosti. Če ima fizična oseba na transakcijski račun vezane še druge storitve (npr. plačilne kartice, kredite, ki jih odplačuje samodejno z računa), se pogoji za te storitve po zaprtju računa utegnejo spremeniti (npr. višja obrestna mera za kredit, višja članarina za kartice ...).

Za zamenjavo transakcijskega računa veljajo naslednja pravila:

- Če se fizična oseba (stranka) odloči za zamenjavo transakcijskega računa, bo banka omogočila zamenjavo, kot je opredeljena v pravilih. Če se stranka odloči zamenjati banko, mora najprej odpreti transakcijski račun pri novi banki, kar je pogoj za začetek postopka. Stranka v novi banki vloži vlogo za zamenjavo banke, ki hkrati vsebuje zahtevo za zaprtje računa pri prejšnji banki.
- Nova banka na zahtevo stranke pošlje vlogo prejšnji banki in najpozneje naslednji delovni dan po prejemu vloge od stranke obvesti plačnika, delodajalca, o številki novega transakcijskega računa. Stranka pa je dolžna morebitne druge plačnike obvestiti sama.
- Ko prejšnja banka prejme vlogo, preveri, ali ima stranka poravnane vse obveznosti na računu, in če so te poravnane, nadaljuje postopek. Če pogoji za zamenjavo niso izpolnjeni, o tem obvesti stranko in novo banko ter se dogovori o nadaljnjih postopkih (lahko se bo podaljšal rok zamenjave ali zamenjava ne bo potekala po teh pravilih).
- Ob izpolnjevanju pogojev za zamenjavo bo prejšnja banka najpozneje v treh delovnih dneh od prejema pisne vloge pripravila informacijo o trajnih nalogih, ki so bili odprti na transakcijskem računu stranke. Skladno z zahtevo stranke prejšnja banka podatke pošlje stranki in/ali novoizbrani banki.
- Prejšnja banka bo na podlagi vloge v petih delovnih dneh od prejema vloge ukinila trajne naloge.
- Nova banka bo na podlagi informacije o trajnih nalogih, odprtih na transakcijskem računu prejšnje banke, po treh delovnih dneh od prejema informacije o dogovoru s stranko odprla trajne naloge na novem transakcijskem računu.
- Potem ko bo opravljeno vse naštetu in ko bodo na starem transakcijskem računu poravnane vse obveznosti, bo prejšnja banka zaprla transakcijski račun in sredstva prenesla na transakcijski račun pri novi banki. Morebitne prilive na zaprti račun bo morala prejšnja banka vrniti plačniku, ker prilivov na zaprti transakcijski račun ne more opraviti.
- Za postopek zamenjave banke po pravilih se ne zaračuna nadomestilo, razen za kritje dejanskih stroškov (npr. poštnine).

– Postopek zamenjave banke mora biti končan najpozneje v 14 delovnih dneh, če so izpolnjeni vsi pogoji za zaprtje transakcijskega računa skladno s pogodbo o ustanovitvi in vodenju transakcijskih računov ter skladno s Splošnimi pogoji poslovanja s transakcijskimi računi.

Nova banka je stranko ob zamenjavi računa dolžna seznaniti z možnostmi in načini poslovanja z različnimi vrstami transakcijskih računov, s splošnimi pogoji poslovanja in pogodbenimi določili, s tarifo banke, z veljavnimi obrestnimi merami in s podrobnostmi pri izvedbi postopka zamenjave banke. S Pravili in postopki za zamenjavo banke pa so podrobneje določene tudi obveznosti stranke in prejšnje banke v zvezi z izvedbo zamenjave banke. Za pritožbe strank oziroma spore z njimi, ki izhajajo iz izvajanja pravil in postopkov za zamenjavo banke, je pristojen Poravnalni svet pri Združenju bank Slovenije.

Banka Slovenije javno objavlja podatke o nadomestilih, ki jih ponudniki plačilnih storitev zaračunavajo za opravljanje plačilnih storitev in z njimi povezane dodatne in pomožne storitve na območju Republike Slovenije. Podatke o nadomestilih so ponudniki plačilnih storitev dolžni poročati Banki Slovenije v skladu s Sklepom o zagotavljanju podatkov o nadomestilih za opravljanje plačilnih storitev (Uradni list RS, št. 71/09) in Navodilom za izvajanje Sklepa o zagotavljanju podatkov o nadomestilih za opravljanje plačilnih storitev (Uradni list RS, št. 107/11 in 62/12).

Namen spremljanja in javne objave nadomestil je zagotoviti preglednost in enotnost pri informiranju uporabnikov o veljavnih nadomestilih. Banka Slovenije v okviru spremljanja učinkovitosti izvajanja plačilnih storitev na podlagi nadomestil pripravlja analize s področja plačilnih storitev in politike nadomestil bank in hranilnic.

Prav tako Banka Slovenije v okviru spremljanja učinkovitosti izvajanja plačilnih storitev pripravlja analizo s področja plačilnih storitev in politike nadomestil bank in hranilnic od leta 2009, od leta 2011 pa analize tudi objavlja na svoji spletni strani. Zadnja tovrstna analiza, ki jo je objavila Banka Slovenije maja 2015, je Analiza nadomestil bank in hranilnic za plačilne storitve in izračun stroškov košaric plačilnih storitev – 2014¹.

Analiza nadomestil prikazuje spremembe višine nadomestil za plačilne storitve na ravni posameznega ponudnika plačilnih storitev v obdobju od 31. 12. 2007 do 31. 12. 2014 v naslednjih kategorijah plačilnih storitev: velika kreditna plačila, mala kreditna plačila, trajni nalog, direktna obremenitev, množična plačila SEPA, dvigi gotovine z debetno kartico na bankomatih, vodenje transakcijskega računa in prilivi na račun.

Analiza kaže, da so se v obdobju od 31. 12. 2013 do 31. 12. 2014 povprečna nadomestila zvišala v 17 od skupno 20 analiziranih segmentov plačilnih storitev. V dveh segmentih so se povprečna nadomestila znižala, v enem pa so ostala nespremenjena.

Najbolj se je povečalo povprečno nadomestilo za interna mala plačila fizičnih oseb prek elektronske banke (+15,00 %). Za vsaj 5,00 % se je povišalo še nadomestilo za eksterna mala kreditna plačila fizičnih oseb prek okenca (+8,19 %), za vodenje transakcijskega računa za pravne osebe (+7,59 %), za interna mala kreditna plačila fizičnih oseb prek okenca (+6,5 %) in za dvige gotovine z debetno kartico na bankomatu drugega ponudnika (6,22 %). Do znižanja povprečnih nadomestil pa je prišlo v segmentu eksternih plačil z direktno obremenitvijo pravnih oseb v vlogi prejemnika plačila (–24,92 %) ter v segmentu prilivov na račun pravnih oseb (–6,06 %).

Iz analize celotnega opazovanega obdobja od 31. 12. 2007 do 31. 12. 2014 je razvidno, da se je najbolj povišalo povprečno nadomestilo za množična plačila SEPA (+1.145,59 %). Povišanje povprečnega nadomestila za množična plačila SEPA je posledica različnih faktorjev, in sicer je bilo 31. 12. 2011 ukinjeno procesiranje direktnih odobritev prek Zbirnega centra, pri čemer so tudi direktne odobritve prešle na shemo kreditnih plačil SEPA. Prav tako so ponudniki plačilnih storitev že v letu 2012 začeli nadomestilo za množična plačila SEPA približevati nadomestilu za navadna kreditna plačila malih vrednosti. Na ta način,

¹ Dostopno na spletnem naslovu: <http://www.bsi.si/orodja/tarife-ps.asp?MapaId=1439> dne 4. 1. 2016.

opravičevano s spremenjenim načinom procesiranja plačil, so ponudniki migracijo na SEPA izrabili za ukinitve direktnih odobritev, ki so bile cenovno ugodne za uporabnike.

Poleg omenjenega povišanja izstopata še povprečno nadomestilo za eksterna plačila z direktno obremenitvijo fizičnih oseb (+178,95 %) in povprečno nadomestilo za eksterna plačila s trajnim nalogom fizičnih oseb (+108,98 %). V obdobju od 31. 12. 2007 do 31. 12. 2014 je prišlo tudi do znižanja povprečnega nadomestila v enem segmentu, in sicer povprečnega nadomestila za eksterna mala kreditna plačila fizičnih oseb prek okenca za 6,93 %.

2 CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Osnovni cilj predloga zakona je prenos Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU). Poleg tega je njegov cilj v Zakon o plačilnih storitvah in sistemih prenesti določbe Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (Uradni list RS, št. 2/13) ter določbe Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (Uradni list RS, št. 88/15).

V povezavi s prenosom Direktive 2014/92/EU je cilj predloga zakona določiti pravila glede primerljivosti nadomestil, ki jih ponudniki plačilnih storitev zaračunavajo potrošnikom v povezavi s plačilnimi računi, pravila glede zamenjave plačilnih računov in pravila glede dostopa potrošnikov do osnovnih plačilnih računov.

Prav tako je cilj predloga zakona Banki Slovenije omogočiti izdajanje sklepov o uporabi smernic in priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadevajo plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov.

2.2 Načela

Načelo zakonitosti

Načelo zakonitosti pomeni, da je potrošniku zagotovljena pravna varnost glede informacij o nadomestilih v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnimi računi, pri zamenjavi plačilnega računa ter pri odprtju osnovnega plačilnega računa.

Načelo preglednosti in primerljivosti

Načelo preglednosti se uresničuje z določanjem pravil glede informacij o nadomestilih, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki plačilnih storitev v komunikaciji s potrošnikom tako pred sklenitvijo okvirne pogodbe kot tudi med trajanjem pogodbe. Predlog zakona določa nabor informacij o nadomestilih v zvezi s storitvami, ki so povezane s plačilnimi računi, ki jih mora potrošniku zagotavljati ponudnik plačilnih storitev. Načelo primerljivosti nadomestil pa bo zagotovljeno z objavo nadomestil, ki jih posamezni ponudniki plačilnih storitev zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnimi računi, na spletni strani Banke Slovenije.

Načelo neodvisnosti in nepristranskosti

Primerjava nadomestil v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnimi računi, bo objavljena na spletni strani Banke Slovenije, s pravili, ki določajo tovrstno objavo, pa bo zagotovljeno načelo neodvisnosti in nepristranskosti pri njihovi objavi.

Načelo nediskriminacije

Načelo nediskriminacije pomeni, da banka ne sme diskriminirati potrošnika, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, na podlagi državljanstva, prebivališča, spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti pri odprtju osnovnega plačilnega računa.

Načelo zamenjave

Načelo zamenjave pomeni, da ima potrošnik možnost enostavno in hitro zamenjati ponudnika plačilnih storitev, pri katerem ima odprt plačilni račun. Predlog zakona podrobno določa postopke, ki jih morata izvesti prejemni ponudnik plačilnih storitev in prenosni ponudnik plačilnih storitev, ko prejmeta pooblastilo potrošnika za zamenjavo plačilnega računa, ter najdaljše roke, v katerih morajo biti posamezne naloge opravljene, kar zagotavlja hitro zamenjavo plačilnega računa.

Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2014/92/EU. Poleg tega se s predlogom zakona v ZPlaSS prenašajo določbe Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (Uradni list RS, št. 2/13) ter Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (Uradni list RS, št. 88/15).

V povezavi s prenosom Direktive 2014/92/EU predlog zakona ureja tri področja, in sicer določa pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, pravila glede zamenjave plačilnih računov in pravila glede dostopa do osnovnih plačilnih računov.

Predlog zakona določa, da bo Banka Slovenije na svoji spletni strani objavila seznam s standardizirano terminologijo za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katere se plačuje nadomestilo. Ta seznam bo moral biti usklajen s terminologijo s končnega seznama, ki ga bo pripravil Evropski bančni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA), nato pa ga bo Evropska komisija objavila v obliki regulativnih tehničnih standardov. Poleg seznama bo oblikovan tudi skupni simbol, s katerim se bo dokument z informacijami o nadomestilih razlikoval od drugih dokumentov.

Seznam s standardizirano terminologijo bo moral vsak ponudnik plačilnih storitev brezplačno zagotoviti potrošniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe za vodenje plačilnega računa in zagotoviti, da bo dokument z informacijami o nadomestilih vedno na voljo potrošniku. Ponudnik plačilnih storitev bo moral standardizirane izraze s končnega seznama uporabljati tudi v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju.

Ponudnik plačilnih storitev bo moral potrošniku vsaj enkrat letno brezplačno zagotoviti obračun vseh zaračunanih nadomestil za storitve, povezane s plačilnim računom. Pri tem bo moral prav tako uporabiti standardizirane izraze s končnega seznama s standardizirano terminologijo.

Banka Slovenije bo na svoji spletni strani potrošnikom brezplačno omogočila primerjavo nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s končnega seznama s standardizirano terminologijo, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji. Podrobnejši način in obliko objave nadomestil bo urejal podzakonski predpis Banke Slovenije.

Predlog zakona ureja tudi zamenjavo plačilnega računa znotraj države članice in čezmejno zamenjavo. Zamenjavo plačilnega računa bo moral omogočiti ponudnik plačilnih storitev vsakemu potrošniku, ki bo odprl ali bo imel plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji. Morebitna nadomestila, ki jih bo prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev zaračunaval potrošniku za katero koli storitev v postopku zamenjave, bodo morala biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev. Ponudnik plačilnih storitev bo potrošniku odgovoren za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa, izjeme bodo veljale le za izjemne in nepredvidljive okoliščine.

Postopek zamenjave znotraj Republike Slovenije bo začel prejemni ponudnik plačilnih storitev na zahtevo potrošnika. Prejemni ponudnik plačilnih storitev bo začel postopek zamenjave, ko bo od potrošnika prejel pisno pooblastilo, v katerem bo potrošnik podrobneje opredelil, kaj želi prenesti na nov račun (dohodna kreditna plačila, trajne naloge, direktne obremenitve ali

morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev) in ali bo želel račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev tudi zapreti ter s katerim datumom.

Prejemni in prenosni ponudnik plačilnih storitev bosta dolžna izvesti vse postopke pri zamenjavi plačilnega računa, ki jih bo določalo pooblastilo potrošnika, pri čemer celotni postopek zamenjave ne bo smel trajati dlje kot 12 delovnih dni.

Pri čezmejni zamenjavi bo moral ponudnik plačilnih storitev, pri katerem bo imel potrošnik plačilni račun, če mu bo ta sporočil, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ob prejemu take zahteve brezplačno zagotoviti seznam vseh obstoječih aktivnih trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih bo upravljal plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ter informacij, ki bodo na voljo o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, ki jih bo upravljal prejemnik plačila, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih, prenesti morebitno pozitivno stanje denarnih sredstev in zapreti plačilni račun potrošnika, če bo ta to zahteval.

V skladu s predlogom zakona bodo osnovni plačilni račun, ki je plačilni račun s točno določenim naborom storitev, opredeljenih v Direktivi 2014/92/EU, dolžne zagotavljati vse banke v Republiki Sloveniji pod nediskriminatornimi pogoji. Banke bodo morale zavrniti prošnjo za odprtje osnovnega računa, kadar bi odprtje takega računa povzročilo kršitev določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Dodatno pa bo imela banka tudi možnost, da zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa oziroma prekine pogodbo, če bo potrošnik že imel plačilni račun, če je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke ali če ima potrošnik pri banki že odprt račun, ki je blokiran zaradi neizvršenih izvršb.

Banka bo lahko v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračunavala le primerno nadomestilo ali mu bo te storitve nudila brezplačno. Predlog zakona predvideva, da bo Banka Slovenije s podzakonskim aktom predpisala način izračuna višine primerne nadomestila, pri čemer bo upoštevala najmanj nacionalno raven prihodkov in povprečna nadomestila, ki jih banke v Republiki Sloveniji zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnim računom.

V predlogu zakona je urejeno tudi razkritje informacij o izrečenih ukrepih v zvezi z vsebinami, ki pomenijo prenos Direktive 2014/92/EU. Po vzoru Zakona o bančništvu so vključene tudi določbe, ki Banki Slovenije omogočajo izdajanje sklepov o uporabi smernic in priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov.

b) Usklajenost predloga zakona:

Predlagatelj je pri pripravi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) neposredno sodeloval z Banko Slovenije.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

/

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Ker je vsebina predloga zakona povezana s prenosom Direktive 2014/92/EU, ki jo morajo države članice prenesti najpozneje do 18. septembra 2016, države članice še niso sprejele predpisov, s katerim bi to obveznost opravile.

Da bi države članice čim bolj enotno uredile področja, ki jih ureja direktiva, je Evropska komisija v letu 2015 organizirala več sestankov, na katerih so države članice in Evropska komisija razpravljale o odprtih vprašanjih v zvezi s posameznimi določbami direktive. Na zadnjem sestanku junija 2015 je večina držav članic pripravljala predloge zakonskih rešitev za prenos Direktive 2014/92/EU.

V nadaljevanju navajamo nekatere podatke o predvidenem prenosu Direktive 2014/92/EU na Nizozemskem, Portugalskem in v Nemčiji.

Nizozemska

Nizozemska bo za prenos Direktive 2014/92/EU spremenila več predpisov, saj ima nekatera področja, ki jih ureja direktiva, že urejena v nacionalni zakonodaji. Tako ima že urejeno zamenjavo plačilnega računa, ki jo bo morala zaradi uskladitve z direktivo le ustrezno prilagoditi, dodatno pa bo morala urediti dostop potrošnikov do osnovnega plačilnega računa.

Sedanja ureditev storitve zamenjave računa omogoča, da se plačila še naprej nemoteno izvršujejo tudi po prenosu računa z ene banke na drugo. V obdobju 13 mesecev je zagotovljena preusmeritev transakcij na novi bančni račun. Storitve preusmeritve transakcij zagotavlja Združenje za plačila, ki tudi upravlja in izboljšuje dogovore med bankami v zvezi s storitvijo zamenjave računa.

Portugalska

Portugalska bo za prenos Direktive 2014/92/EU pripravila nov zakon o primerljivosti nadomestil, ki jih potrošnikom v zvezi s plačilnimi računi zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev, in o zamenjavi plačilnih računov. Področje dostopa do osnovnega plačilnega računa ima Portugalska že urejeno, zato bodo v tem delu potrebne le nekatere prilagoditve pravnega okvira.

Veljavna zakonodaja potrošnikom omogoča dostop do nekaterih osnovnih bančnih storitev po nizki ceni. Tako imenovani osnovni plačilni računi vključujejo odprtje plačilnega računa, pravico do debetne kartice, s katero poslujejo z računom, direktne obremenitve in domača medbančna plačila. Osnovni plačilni računi so opredeljeni z zakonom in jih zagotavljajo vse kreditne institucije, ki imajo dovoljenje za sprejemanje depozitov. Imetniki osnovnega plačilnega računa lahko pridobijo tudi druge bančne produkte ali storitve. Ti dodatni produkti ali storitve so predmet nadomestil, ki so določene s tarifami kreditnih institucij. Osnovni plačilni računi se zagotavljajo potrošnikom, za katere je to izključni plačilni račun. Banke to lahko preverijo v bazi debetnih kartic, ki je vzpostavljena na Portugalskem. Če ima potrošnik debetno kartico, to pomeni, da ima odprt plačilni račun.

Belgija

Belgija namerava pravila v zvezi s primerljivostjo nadomestil razširiti tudi na predplačniške kartice. Že od leta 2003 ima zakonsko določena pravila glede dostopa do osnovnega plačilnega računa. Eno izmed meril za pridobitev osnovnega bančnega računa je tudi, da potrošnik nima posojila, višjega od 6000 eurov, vendar bo navedeno merilo ponovno preverila ob prenosu Direktive 2014/92/EU v smislu določb te direktive.

Nemčija

Nemčija bo določbe Direktive 2014/92/EU prenesla z novim zakonom, ki naj bi bil sprejet spomladi leta 2016. Sedanji predpisi ne urejajo prenosa plačilnih računov potrošnikov z enega ponudnika plačilnih storitev na drugega kot tudi ne obveznosti glede odprtja osnovnega plačilnega računa.

Ker se s predlogom zakona prenaša Direktiva 2014/92/EU, je ta usklajen s pravom Evropske unije.

6 PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne določa dodatnih administrativnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za podjetja in potrošnike:

Predlog zakona bo prinesel večjo preglednost pri zaračunavanju nadomestil ponudnikov plačilnih storitev pri opravljanju plačilnih storitev in lažjo primerjavo njihove višine med posameznimi ponudniki, kar bo potrošnikom v pomoč pri odločanju za cenovno najugodnejšega ponudnika plačilnih storitev, s tem pa bo to vplivalo tudi na večjo konkurenco med posameznimi ponudniki plačilnih storitev.

Potrošnikom bo predlog zakona olajšal zamenjavo plačilnega računa, saj predpisuje postopke, ki jih morata pri zamenjavi plačilnega računa izvesti prenosni ponudnik plačilnih storitev in prejemni ponudnik plačilnih storitev, ter določa roke, v katerih morajo biti posamezni postopki izvedeni. Prav tako predlog zakona potrošnikom zagotavlja pravico do odprtega osnovnega plačilnega računa, ki bo potrošniku omogočal izvajanje vseh osnovnih plačilnih storitev za razumno ceno.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih bosta pristojna Banka Slovenije in Ministrstvo za finance.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Javnost je pri pripravi predloga zakona sodelovala v okviru javne obravnave predloga zakona, ki je bila izvedena z njegovo objavo na spletni strani Ministrstva za finance od 18. decembra 2015 do 18. januarja 2016. Zainteresirana javnost je stališča, mnenja, predloge in pripombe lahko poslala do 18. januarja 2016 na elektronski naslov pg.mf@gov.si oziroma po pošti na naslov: Ministrstvo za finance, Župančičeva 3, 1001 Ljubljana.

Ministrstvo za finance je prejelo pripombe Združenja bank Slovenije, Zveze potrošnikov Slovenije, Agencije za javnopravne evidence in storitve ter pri pripravi besedila predloga zakona upoštevalo vse utemeljene pripombe in predloge.

Bistvene pripombe Združenja bank Slovenije so se nanašale na novi 137.f, 137.h, 137.m, 137.p, 137.š in 137.u člen zakona.

Združenje bank Slovenije predlaga, da se v seznamu s standardizirano terminologijo, ki vključuje standardne izraze za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, uporabi ustrezne prevode oziroma da se upoštevajo obstoječi veljavni termini po ZPlaSS. Predloga ni bilo mogoče upoštevati, saj je namen seznama s standardizirano terminologijo v tem, da bo terminologija čim bolj enotna na celotnem ozemlju Evropske unije. V skladu z direktivo imajo ponudniki plačilnih storitev možnost, da v pogodbenih, poslovnih in tržnih informacijah za potrošnike uporabljajo tržna imena, če pri tem jasno navedejo ustrezen standardiziran izraz. Kadar pa ponudniki plačilnih storitev v dokumentu z informacijami o nadomestilih ali v obračunu nadomestil uporabijo tržna imena, bi morala ta biti dodana standardiziranim izrazom kot drugotno poimenovanje, izraženo na primer v oklepajih ali manjšem tisku.

Dan je bil predlog, da se namesto izraza »pred« sklenitvijo računa iz prvega odstavka 137.h členu, zapiše »ob« otvoritvi računa. Predloga nismo upoštevati, saj je zahteva Direktive 2014/92/EU, da se *pred* sklenitvijo okvirne pogodbe potrošniku pravočasno zagotovi dokument z informacijami o nadomestilih glede najbolj reprezentativnih storitev.

V zvezi s predlogom, da se v zakonu določijo dodatne omejitve pri zamenjavi plačilnega računa predloga nismo upoštevali, saj bi bilo to v nasprotju z Direktivo 2014/92/EU.

Predlog, da je potrebno v 137.p členu zakona razširiti razloge, zaradi katerih ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren za finančno izgubo potrošnika, če je izguba nastala zaradi zlorabe potrošnika, zaradi njegove hude malomarnosti ali naklepa pri izvedbi postopkov, oz. zaradi tega ker je potrošnik posredoval nepravilne postopke, smo v predlogu zakona upoštevali.

Po mnenju Združenja bank Slovenije pravica dostopa do osnovnega plačilnega računa ni v skladu z 38. točko Direktive 2014/92/EU, ki pravi, da mora osnovni račun ponujati zadostno število kreditnih institucij ne pa vse, kot je v predlogu zakona. V zvezi s tem se jim poraja vprašanje ustavnosti takih določb, saj se poleg obveznosti ponujanja banki določi (vsili) tudi cena za nabor storitev vključenih v osnovni plačilni račun. Ustava RS v svojem 74. členu namreč zagotavlja svobodno gospodarsko pobudo, kar pomeni, da je gospodarskim subjektom zajamčena svoboda pri sprejemanju poslovnih odločitev na podjetniški ravni.

Predloga zakona v tem delu nismo spremenili, saj menimo, da zahteva, da morajo vse banke in hranilnice v Republiki Sloveniji ponujati osnovni plačilni račun, ni protiusstavna in je skladna z Direktivo 2014/92/EU. Ta predpisuje, da države članice zagotovijo, da potrošnikom osnovne plačilne račune ponujajo vse kreditne institucije ali dovolj veliko število kreditnih institucij, da se vsem potrošnikom na njihovem ozemlju zagotovi dostop do njih in da se prepreči izkrivljanje konkurence. Poleg tega so banke in hranilnice tudi pri odgovorih na vprašalnik Banke Slovenije iz junija 2015 v večini primerov pojasnile, da bi morale osnovne plačilne račune ponujati vse banke in hranilnice. Poleg tega bodo banke za svoje storitve lahko zaračunale ustrezna nadomestila, zato zagotavljanje osnovnega računa v ničemer ne bo oviralo bank pri normalnem delovanju.

Pripombe, da bi se omejilo število transakcij pri poslovanju z osnovnim računom, nismo upoštevali, saj bi bila taka ureditev v nasprotju z Direktivo 2014/92/EU. V skladu z direktivo morajo namreč države članice zagotoviti, da pri storitvah, povezanih z odprtjem, vodenjem in zaprtjem plačilnega računa, pologu in dvigu gotovine ter plačilnih transakcijah s plačilnimi karticami – z izjemo kreditnih kartic – ni omejitev glede števila transakcij, ki so potrošniku na voljo v skladu s specifičnimi pravili oblikovanja cen iz te direktive.

V zvezi s podanimi pripombami in predlogi Zveze potrošnikov Slovenije, smo upoštevali pripombo, da ponudnik plačilnih storitev pravočasno pred sklenitvijo okvirne pogodbe potrošniku zagotovi dokument z informacijami o nadomestilih. Upoštevali smo tudi predlog, da mora biti pisno pooblastilo za zamenjavo plačilnega računa oblikovano jasno in razumljivo. Prav tako smo upoštevali predlog in v predlogu zakona dodali besedilo, da mora banka postopek odpiranja osnovnega plačilnega računa oblikovati tako, da uveljavljanje te pravice ni preveč težavno ali obremenjujoče za potrošnika.

Predloga Zveze potrošnikov Slovenije, da v izogib trženju dodatnih storitev, ki jih potrošnik ne potrebuje, in ki bi mu le povzročale dodatne stroške, iz predloga zakona v vseh primerih izključi pogojevanje odprtja osnovnega plačilnega računa z nakupom teh storitev, v predlogu zakona ni bil upoštevan. Predlog zakona skladno z Direktivo 2014/92/EU namreč določa, da banka odprtja osnovnega plačilnega računa ne sme pogojevati z njihovim nakupom, razen če je slednje pogoj za vse potrošnike, ki so v pogodbenem razmerju z banko. Prav tako nismo upoštevali predloga, da se potrošnikom, ki imajo blokirane račune omogoči odprtje osnovnega plačilnega računa, saj ti že imajo odprt plačilni račun. Osnovni plačilni račun je namreč namenjen tistim potrošnikom, ki nimajo odprtega plačilnega računa. Če pa potrošnik zapre plačilni račun, ima možnost odpreti osnovni plačilni račun.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- dr. Dušan Mramor, minister
- Irena Sodin, državna sekretarka
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet
- Brigita Gašperin, podsekretarka

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12 in 81/15) se v prvem odstavku 1. člena na koncu 5. točke beseda »in« nadomesti z vejico, za 6. točko, na koncu katere se pika nadomesti z vejico, pa se dodajo nove 7., 8. in 9. točka, ki se glasijo:

»7. pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi,

8. pravila o zamenjavi plačilnih računov in

9. pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve določb Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009, str. 11), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 924/2009/ES), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 924/2009/ES ter odločanje o prekrških.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nova četrta in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU in odločanje o prekrških po Uredbi 260/2012/EU ter postopek izvensodnega reševanja sporov v zvezi z določbami Uredbe 260/2012/EU.

(5) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/751/EU), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU in odločanje o prekrških po Uredbi 2015/751/EU ter postopek izvensodnega reševanja sporov v zvezi z določbami Uredbe 2015/751/EU.«.

2. člen

Besedilo 2. člena se spremeni tako, da se glasi:

»S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

1. Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L št. 146 z dne 10. 6. 2009, str. 37) in Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 120), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES);

2. Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319 z dne 5. 12. 2007, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja (UL L št. 302 z dne 17. 11. 2009, str. 97), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/64/ES);
3. Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009, str. 7; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/110/ES);
4. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU).«.

3. člen

V 4. členu se 21. točka spremeni tako, da se glasi:

»21. banka je kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in je pridobila dovoljenje kot banka ali hranilnica v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;«.

Na koncu 27. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove 28. do 39. točka, ki se glasijo:

»28. enotni simbol je skupni simbol iz standardizirane predstavitvene oblike dokumenta z informacijami o nadomestilih in obračuna nadomestil in je skladen z določbami izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 5. člena Direktive 2014/92/EU;

29. kreditna obrestna mera pomeni vsako obrestno mero, plačano potrošniku glede sredstev na plačilnem računu;

30. možnost prekoračitve pomeni izrecno kreditno pogodbo, v skladu s katero ponudnik plačilnih storitev potrošniku omogoči razpolaganje s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu;

31. nadomestila iz 7.a poglavja tega zakona so vsi morebitni stroški in pogodbene kazni, ki jih mora potrošnik plačati ponudniku plačilnih storitev za storitve ali v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnim računom;

32. prejemni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, h kateremu se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;

33. prenosni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, od katerega se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;

34. seznam s standardizirano terminologijo je seznam s standardiziranimi izrazi za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katere se plačuje nadomestilo in je skladen s končnim seznamom iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU;

35. storitve, povezane s plačilnim računom, so vse storitve, povezane z odprtjem, vodenjem in zaprtjem plačilnega računa, vključno s plačilnimi storitvami in plačilnimi transakcijami iz 7. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, ter možnostjo prekoračitve in molče dovoljeno prekoračitvijo;

36. molče dovoljena prekoračitev pomeni prekoračitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev

potrošniku dovoli, da razpolaga s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu ali dogovorjeno možnost prekoračitve;

37. trajni nalog je navodilo plačnika svojemu ponudniku plačilnih storitev naj redno ali na vnaprej določene datume izvršuje kreditna plačila;

38. zakonito prebivanje v Evropski uniji pomeni, da ima fizična oseba pravico prebivati v državi članici na podlagi prava Evropske unije ali nacionalnega prava, vključno s potrošniki brez stalnega naslova in osebami, ki prosijo za azil na podlagi Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, Protokola z dne 31. januarja 1967 h Konvenciji in drugih mednarodnih pogodb, ki urejajo status beguncev in prosilcev za azil;

39. zamenjava ali storitev zamenjave plačilnega računa je storitev, ki temelji na potrošnikovi zahtevi in pomeni prenos informacij o vseh ali nekaterih trajnih nalogih, ponavljajočih se direktnih obremenitvah in ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih, izvršenih na plačilnem računu, od enega ponudnika plačilnih storitev k drugemu ali katerega koli pozitivnega stanja sredstev na plačilnem računu z enega plačilnega računa na drugega ali oba navedena prenosa, pri čemer se lahko prejšnji plačilni račun zapre ali pa ne.«.

4. člen

Za 137.e členom se doda novo poglavje 7.a, ki se glasi:

»7.a POGLAVJE PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI, ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA IN DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

137. f člen (področje urejanja)

Pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjave plačilnih računov in dostopa do osnovnih plačilnih računov se uporabljajo za vse plačilne račune, ki omogočajo vsaj polog gotovine na plačilni račun in dvig gotovine iz plačilnega računa ter izvrševanje plačilnih transakcij.

1. PODPOGLAVJE PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI

137.g člen (objava seznama s standardizirano terminologijo)

Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam s standardizirano terminologijo.

137.h člen (dokument z informacijami o nadomestilih in glosar)

(1) Ponudnik plačilnih storitev pravočasno pred sklenitvijo okvirne pogodbe potrošniku oziroma potrošnici (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) brezplačno v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov zagotovi dokument z informacijami o nadomestilih glede najbolj reprezentativnih storitev, povezanih s plačilnim računom, s seznama s standardizirano terminologijo (v nadaljnjem besedilu: dokument z informacijami o nadomestilih).

(2) Dokument z informacijami o nadomestilih mora vsebovati vse standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo. Ponudnik plačilnih storitev v dokumentu z informacijami o nadomestilih navede zgolj nadomestila za tiste storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Dokument z informacijami o nadomestilih mora:

1. biti kratek in vsebinsko zaključen dokument;
2. biti pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne

velikosti za branje;

3. biti enako razumljiv, ko je natisnjen ali fotokopiran v črno-beli obliki, če je izvirnik barven;

4. biti v slovenskem jeziku, ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;

5. vsebovati točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta Evropske unije, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;

6. vsebovati naslov »dokument z informacijami o nadomestilih«, ki mora biti naveden na vrhu prve strani poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od ostalega gradiva;

7. vsebovati navedbo, da zajema nadomestila za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, in da so izčrpne predpogodbene in pogodbene informacije o vseh storitvah na voljo v drugih dokumentih.

(4) Ponudnik plačilnih storitev dokument z informacijami o nadomestilih zagotovi ločeno od informacij iz 79. člena tega zakona.

(5) Če ponudnik plačilnih storitev ponuja eno ali več storitev v paketu storitev, povezanih s plačilnim računom, zagotovi, da dokument z informacijami o nadomestilih razkriva nadomestilo za celotni paket, storitve, vključene v paket, in njihovo količino ter dodatno nadomestilo za katerokoli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket.

(6) Ponudnik plačilnih storitev potrošnikom da na voljo tudi glosar, ki vključuje najmanj standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in z njim povezane opredelitve pojmov.

(7) Glosar iz prejšnjega odstavka, vključno z morebitnimi drugimi opredelitvami pojmov, mora biti oblikovan v jasnem in nedvoumnem jeziku ter ne sme biti zavajajoč.

(8) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da sta dokument z informacijami o nadomestilih in glosar vedno na voljo potrošniku.

(9) Ponudnik plačilnih storitev oba dokumenta iz prejšnjega odstavka da na voljo na način, ki je lahko dostopen, v elektronski obliki na njegovih spletnih mestih, kadar so na voljo, in v prostorih ponudnika plačilnih storitev.

(10) Na zahtevo potrošnika ponudnik plačilnih storitev oba dokumenta iz osmega odstavka tega člena zagotovi brezplačno tudi v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

137.i člen (obračun nadomestil)

(1) Ob upoštevanju 83. in 84. člena tega zakona ponudnik plačilnih storitev potrošniku vsaj enkrat letno in brezplačno zagotovi obračun vseh zaračunanih nadomestil ter ga, kjer je relevantno informira o obrestnih merah iz 4. točke četrtega odstavka tega člena za storitve, povezane s plačilnim računom. Pri tem mora uporabiti standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se dogovorita o načinu posredovanja obračuna nadomestil.

(3) Ponudnik plačilnih storitev obračun nadomestil na zahtevo potrošnika zagotovi v papirni obliki.

(4) Obračun nadomestil vsebuje najmanj naslednje informacije:

1. nadomestilo na enoto, zaračunano za vsako storitev, in kolikokrat je bila storitev uporabljena v zadevnem obdobju;

2. kadar so storitve združene v paket, nadomestilo, zaračunano za celotni paket, in kolikokrat je bilo nadomestilo za paket zaračunano v zadevnem obdobju, ter dodatno nadomestilo, zaračunano za katero koli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket;

3. skupni znesek nadomestil, zaračunanih v zadevnem obdobju za vsako storitev, vsak paket storitev in storitve, ki presegajo količino, vključeno v nadomestilo za paket;

4. kjer je relevantno, obrestno mero za posojilo, povezano s plačilnim računom, vključno s posojili v obliki prekoračitve na plačilnem računu, in skupni znesek obresti, zaračunanih v zadevnem obdobju;

5. skupni znesek nadomestil, zaračunanih za vse storitve v zadevnem časovnem obdobju.

(5) Obračun nadomestil mora:

1. biti pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;

2. vsebovati točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;

3. vsebovati naslov »obračun nadomestil«, ki mora biti naveden na vrhu prve strani obračuna poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od drugih dokumentov;

4. biti v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev.

(6) Ponudnik plačilnih storitev obračun nadomestil zagotovi ločeno od informacij iz 83. in 84. člena tega zakona.

137.j člen (informacije za potrošnike)

(1) Ponudnik plačilnih storitev v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike uporablja standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporablja tržna imena v dokumentu z informacijami o nadomestilih in obračunu nadomestil, pod pogojem, da ta tržna imena dopolnjujejo standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in dodatno označujejo zadevne storitve.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ponudnik plačilnih storitev uporablja tržna imena za označevanje storitev v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju, pod pogojem, da jasno določajo ustrezne standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

137.k člen (primerjalna spletna mesta)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani omogoči brezplačni dostop do primerjave nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji.

(2) Način in obliko objave nadomestil iz prejšnjega odstavka ter način, obliko in roke za posredovanje podatkov o nadomestilih Banki Slovenije določi Banka Slovenije.

137.l člen (plačilni računi v paketu z drugim produktom ali storitvijo)

(1) Kadar ponudnik plačilnih storitev plačilni račun ponuja kot del paketa z drugim produktom ali storitvijo, ki ni povezana s plačilnim računom, potrošnika obvesti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno.

(2) Če potrošnik lahko sklene pogodbo za odprtje plačilnega računa ločeno, ponudnik plačilnih storitev ločeno zagotovi tudi informacije o stroških oziroma nadomestilih, ki veljajo za posamezne ostale produkte in storitve v tem paketu, glede katerih se lahko pogodba sklene ločeno.

2. PODPOGLAVJE ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA

137.m člen (zamenjava plačilnega računa znotraj države članice)

(1) Ponudnik plačilnih storitev vsakemu potrošniku, ki odpre ali ima plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, v zvezi s plačilnimi računi z isto valuto omogoči zamenjavo plačilnega računa.

(2) Postopek zamenjave začne prejemni ponudnik plačilnih storitev, ko od potrošnika prejme pisno pooblastilo v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, za katerega se dogovorita. Pisno pooblastilo mora biti oblikovano jasno in razumljivo. V primeru skupnega plačilnega računa ponudnik plačilnih storitev pridobi pisno pooblastilo od vsakega imetnika posebej. Ponudnik plačilnih storitev potrošniku posreduje kopijo pooblastila.

(3) Pooblastilo potrošnika vsebuje:

- izrecno soglasje prenosnemu ponudniku plačilnih storitev za izvedbo posameznih nalog iz petega oziroma šestega odstavka tega člena in
- izrecno soglasje prejemnemu ponudniku plačilnih za izvedbo posameznih nalog iz sedmega odstavka tega člena.

(4) V pooblastilu iz prejšnjega odstavka potrošnik opredeli:

- seznam ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil, trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih želi potrošnik prenesti na nov plačilni račun;
- datum, od katerega se trajni nalogi in direktne obremenitve izvajajo s plačilnega računa, ki ga odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po dnevu, ko prejemni ponudnik plačilnih storitev od prenosnega ponudnika plačilnih storitev prejme prenesene dokumente na podlagi šestega odstavka tega člena;
- če želi zapreti račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev, tudi datum zaprtja tega plačilnega računa.

(5) Prejemni ponudnik plačilnih storitev najkasneje v dveh delovnih dnevih po prejemu pooblastila potrošnika od prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

1. prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje seznam veljavnih trajnih nalogov in razpoložljive informacije o soglasjih za direktne obremenitve, za katere potrošnik želi, da se začnejo izvrševati prek plačilnega računa pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;
2. prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje vse informacije o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih;
3. kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na račun potrošnika, ki ga ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati direktne obremenitve in kreditna plačila;
4. od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
5. na dan, ki ga določi potrošnik, prenese morebitno preostalo pozitivno stanje sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, ter
6. na dan, ki ga določi potrošnik, zapre plačilni račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev.

(6) Prenosni ponudnik plačilnih storitev po prejemu zahteve prejemnega ponudnika plačilnih storitev izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

1. v petih delovnih dneh prejemnemu ponudniku plačilnih storitev posreduje informacije iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka;
2. kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati kreditna plačila in direktne obremenitve na plačilnem računu in o tem obvesti plačnika oziroma prejemnika plačila;
3. od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
4. na dan, določen v pooblastilu, s plačilnega računa prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;
5. ob upoštevanju 87. člena tega zakona na datum, določen v pooblastilu, zapre plačilni

račun, če potrošnik na njem nima neporavnanih obveznosti in pod pogojem, da so bile izvedene naloge iz 1., 2. in 4. točke tega odstavka. Ponudnik plačilnih storitev nemudoma obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa potrošnika.

(7) Prejemni ponudnik plačilnih storitev v petih delovnih dneh po prejemu informacij iz petega odstavka tega člena izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika, v obsegu, ki ga omogočajo informacije, ki jih je posredoval prenosni ponudnik plačilnih storitev ali potrošnik:

1. vzpostavi trajne naloge, ki jih je zahteval potrošnik, in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
2. zagotovi vse potrebno za sprejemanje direktnih obremenitev in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
3. kadar je relevantno, seznani potrošnike z njihovimi pravicami na podlagi točke (d) tretjega odstavka 5. člena Uredbe 260/2012/EU;
4. plačnike, navedene v pooblastilu, ki izvajajo ponavljajoča se dohodna kreditna plačila na plačilni račun potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje plačnikov, od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da posreduje manjkajoče informacije;
5. prejemnike plačil, navedene v pooblastilu, ki uporabljajo direktne obremenitve za pridobivanje denarnih sredstev s plačilnega računa potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in datumu začetka izvrševanja direktnih obremenitev iz tega računa, ter jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje prejemnikov plačila, manjkajoče informacije zahteva od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev.

(8) Če se potrošnik odloči, da bo namesto izrecnega soglasja prejemnemu ponudniku plačilnih storitev v skladu z drugim, tretjim in četrtim odstavkom tega člena plačnikom ali prejemnikom plačila osebno posredoval informacije iz 4. in 5. točke prejšnjega odstavka, prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku v roku iz prejšnjega odstavka posreduje standardizirana obvestila s podatki o plačilnem računu in začetnim datumom, navedenim v pooblastilu.

(9) Ob upoštevanju drugega odstavka 118. člena tega zakona prenosni ponudnik plačilnih storitev zato, da med postopkom zamenjave potrošnik ni oviran, ne blokira plačilnih instrumentov pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika.

137.n člen

(storitev čezmejne zamenjave plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, potrošniku, kadar mu ta sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ob prejemu take zahteve:

1. kadar je na voljo, brezplačno posreduje seznam vseh obstoječih aktivnih trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih upravlja plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ter informacije, ki so na voljo o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, ki jih upravlja prejemnik plačila, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih. Ta seznam za prejemnega ponudnika plačilnih storitev ne pomeni obveznosti vzpostavitve storitev, ki jih ne zagotavlja;
2. prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev s potrošnikovega plačilnega računa na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri novem ponudniku plačilnih storitev, pod pogojem, da taka zahteva vsebuje vse podatke o novem ponudniku plačilnih storitev in plačilnem računu potrošnika;
3. zapre plačilni račun potrošnika.

(2) Ob upoštevanju prvega odstavka 87. člena tega zakona in pod pogojem, da potrošnik na tem plačilnem računu nima neporavnanih obveznosti, ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, na datum, ki ga potrošnik določi v zahtevi, opravi naloge iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po tem, ko ponudnik plačilnih storitev prejme zahtevo potrošnika.

(3) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se lahko dogovorita, da se prejšnji odstavek deloma ali

v celoti ne uporablja.

(4) Ponudnik plačilnih storitev takoj obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa.

137.o člen **(nadomestila, povezana z zamenjavo plačilnega računa)**

(1) Prenosni in prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku brezplačno posredujeta njegove osebne podatke in informacije o obstoječih trajnih nalogih in direktnih obremenitvah, ki jih ima pri prenosnem ali prejemnem ponudniku plačilnih storitev.

(2) Prenosni ponudnik plačilnih storitev brezplačno posreduje informacije, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu s 1. točko šestega odstavka 137.m člena tega zakona. Prenosni ponudnik plačilnih storitev za to ne sme zaračunati stroškov potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev.

(3) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za zaprtje plačilnega računa pri njem, morajo biti določena v skladu s 87. členom tega zakona.

(4) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za katero koli storitev iz 137.m člena tega zakona, razen storitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.

137.p člen **(odgovornost ponudnika plačilnih storitev za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri zamenjavi plačilnega računa, potrošniku nemudoma povrne celotno finančno izgubo, vključno s stroški in obrestmi, ki jih je potrošnik utrpel, ker ponudnik plačilnih storitev ni ravnal v skladu s 137.m členom tega zakona.

(2) Odgovornost ponudnika plačilnih storitev iz prejšnjega odstavka je izključena v primerih izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati, posledice pa bi bile kljub vsem prizadevanjem ponudnika plačilnih storitev neizogibne, ali kadar je ravnanje oziroma opustitev ponudnika plačilnih storitev posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev. Odgovornost ponudnika plačilnih storitev je izključena tudi če je finančna izguba posledica potrošnikove prevare, ali če potrošnik naklepno ali zaradi hude malomarnosti ni izpolnil svojih obveznosti v zvezi z zamenjavo plačilnega računa v skladu s tem zakonom.

137.r člen **(informacije o zamenjavi plačilnega računa)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev da potrošniku na voljo naslednje informacije o postopku zamenjave plačilnega računa:

1. o vlogah prenosnega in prejemnega ponudnika plačilnih storitev pri vsakem koraku postopka zamenjave iz 137.m člena tega zakona;
2. o časovnem okviru za dokončanje posameznih korakov;
3. o morebitnih nadomestilih, zaračunanih za postopek zamenjave;
4. kakršne koli informacije, ki jih bo moral zagotoviti potrošnik;
5. o postopkih izvensodnega reševanja sporov iz 218. člena tega zakona, in
6. o sistemu jamstva za vloge, v katerega je vključen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti brezplačno na voljo v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov v vseh prostorih ponudnika plačilnih storitev, ki so dostopni potrošnikom, in morajo biti v elektronski obliki vedno na voljo na spletnem mestu ponudnika plačilnih storitev ter se na zahtevo posredujejo potrošnikom.

3. PODPOGLAVJE DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

137.s člen (prepoved razlikovanja)

Potrošnika, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, in ki zaprosi za odprtje osnovnega plačilnega računa v Evropski uniji ali do njega dostopa, banka ne sme razlikovati zlasti na podlagi državljanstva, prebivališča, spola, rase, barve kože, etničnega ali družbenega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodni ali drugi ustrezno priznani skupnosti, narodni manjšini iz druge države, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Pogoji, ki veljajo za odprtje in dostop do osnovnega plačilnega računa, na noben način ne smejo biti neutemeljeno razlikovalni.

137.š člen (pravica dostopa do osnovnega plačilnega računa)

(1) Osnovni plačilni račun morajo potrošnikom ponujati vse banke, ki vodijo plačilne račune potrošnikov.

(2) Banka osnovni plačilni račun ponuja v obsegu, kot ga sicer ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Potrošnik, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč, ima pravico do odprtja in uporabe osnovnega plačilnega računa pri banki. Ta pravica velja ne glede na potrošnikovo prebivališče.

(4) Banka postopek odpiranja osnovnega plačilnega računa oblikuje tako, da uveljavljanje te pravice ni preveč težavno ali obremenjujoče za potrošnika. Banka osnovni plačilni račun odpre brez nepotrebnega odlašanja oziroma najkasneje v desetih delovnih dneh od prejema popolne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(5) Rok iz prejšnjega odstavka velja tudi v primeru zavrnitve prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(6) Banka zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bi odprtje takšnega računa povzročilo kršitev določb zakona ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Banka v tem primeru ukrepa v skladu z zakonom, ki ureja področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(7) Banka lahko zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa:

1. če potrošnik že ima plačilni račun pri banki v Republiki Sloveniji, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 137.t člena tega zakona, razen kadar potrošnik navede, da je bil obveščen, da bo ta plačilni račun zaprt. Banka lahko v ta namen upošteva zapriseženo izjavo, ki jo podpiše potrošnik;
2. če potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
3. če ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika, vključno z osnovnim plačilnim računom, zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu, na podlagi zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje ali zakona, ki ureja davčni postopek, vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo.

(8) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena mora banka po sprejetju odločitve o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika nemudoma pisno in brezplačno obvestiti o zavrnitvi prošnje in konkretnem razlogu za zavrnitev, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(9) Banka v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper zavrnitev prošnje o odprtju osnovnega plačilnega računa, pravici, da o

zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa seznan Banko Slovenije in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 218. členom tega zakona. V obvestilu banka navede tudi ustrezne kontaktne podatke.

(10) Banka odprtja osnovnega plačilnega računa ne sme pogojevati z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke, razen če je slednje pogoj za vse potrošnike, ki so v pogodbenem razmerju z banko.

137.t člen (značilnosti osnovnega plačilnega računa)

(1) Osnovni plačilni račun mora vključevati naslednje storitve:

1. storitve, ki so potrebne za odprtje, vodenje in zaprtje plačilnega računa;
2. storitve, ki omogočajo polog sredstev na plačilni račun;
3. storitve, ki omogočajo dvige gotovine s plačilnega računa v Evropski uniji na bančnem okencu ali na bankomatih med obratovalnim časom banke ali izven njega;
4. izvrševanje domačih in čezmejnih direktnih obremenitev;
5. izvrševanje domačih in čezmejnih plačilnih transakcij s plačilno kartico, vključno s spletnimi plačili;
6. izvrševanje domačih in čezmejnih kreditnih plačil, vključno s trajnimi nalogi, na terminalih, okencih in prek spletnih storitev banke, če to banka omogoča v okviru svojega rednega poslovanja.

(2) Banka osnovni plačilni račun zagotavlja vsaj v eurih.

(3) Potrošniki lahko z osnovnim plačilnim računom opravljajo neomejeno število transakcij v zvezi s storitvami iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka potrošniku zagotovi možnost izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v poslovalnici banke in prek spleta, če banka to omogoča.

(5) Banke lahko na zahtevo potrošnika omogočijo prekoračitev pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu in izvrševanje plačilnih transakcij s kreditno kartico, pri čemer banke potrošnikom, poleg informacij po tem zakonu, zagotovijo tudi informacije v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.

(6) Dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegova uporaba ne smeta biti omejena ali pogojena z uporabo prekoračitve iz prejšnjega odstavka.

137.u člen (nadomestila, povezana z osnovnim plačilnim računom)

(1) Banka lahko v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa iz prejšnjega člena oziroma v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti iz okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračunava le primerno nadomestilo ali mu te storitve nudi brezplačno.

(2) Banka Slovenije določi način izračuna višine primerne nadomestila iz prejšnjega odstavka, pri čemer upošteva najmanj nacionalno raven prihodkov in povprečna nadomestila, ki jih banke v Republiki Slovenije zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnim računom.

(3) V aktu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije lahko določi najvišje število transakcij za storitve iz 4. in 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena ter za morebitne plačilne transakcije s kreditno kartico, za katere lahko banka zaračunava le primerno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena, in tudi, da se lahko zaračunavajo dodatna nadomestila, če število opravljenih transakcij za te storitve v določenem obdobju presežejo predpisano najvišje število.

137.v člen

(okvirna pogodba, povezana z osnovnim plačilnim računom, in njena odpoved)

(1) Za okvirne pogodbe, ki zagotavljajo dostop do osnovnega plačilnega računa, veljajo določbe iz 2. oddelka 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen če ta člen določa drugače.

(2) Banka lahko enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa le, kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. potrošnik je osnovni plačilni račun namerno uporabljal za nezakonite namene;
2. na osnovnem plačilnem računu več kot 24 zaporednih mesecev ni bilo nobene transakcije;
3. potrošnik je predložil netočne informacije, da bi pridobil pravico do osnovnega plačilnega računa, kadar na podlagi točnih informacij takšne pravice ne bi pridobil;
4. potrošnik ne prebiva več zakonito v Evropski uniji;
5. potrošnik naknadno odpre plačilni račun pri drugi banki, ki mu omogoča uporabo storitev iz prvega odstavka 137.č člena tega zakona;
6. potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
7. pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

(3) Če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi 2., 4. ali 5. točke prejšnjega odstavka, vsaj dva meseca pred uveljavitvijo prekinitve potrošniku pisno in brezplačno obvesti o razlogih za prekinitve, razen če bi bilo takšno razkritje prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(4) Če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi 1., 3. ali 6. točke drugega odstavka tega člena začne odpoved pogodbe učinkovati nemudoma.

(5) Banka v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper odpoved okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa, pravici, da o odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa seznani Banko Slovenije in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 218. členom tega zakona. V obvestilu mora banka navesti tudi ustrezne kontaktne podatke.

137.z člen

(splošne informacije o osnovnih plačilnih računih)

(1) Banka objavi informacije o razpoložljivosti in splošnih cenovnih pogojih osnovnih plačilnih računov, postopkih za uveljavitev pravice do dostopa do osnovnega plačilnega računa in načinih za dostop do postopkov izvensodnega reševanja sporov na svojih javnih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s potrošniki.

(2) Banka da potrošniku brezplačno na voljo lahko dostopne informacije o posebnih značilnostih in pogojih uporabe osnovnega plačilnega računa, ki ga ponuja, z njim povezanih nadomestilih ter brezplačno pomoč v zvezi s tem. Iz informacij mora biti jasno razvidno, da za dostop do osnovnega plačilnega računa nakup dodatnih storitev ni obvezen. ».

5. člen

Za drugim odstavkom 143. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za namene tega poglavja pomeni osnovni plačilni račun enako kakor transakcijski račun.«.

6. člen

V drugem odstavku 144. člena se v 1. točki podpičje na koncu četrte alineje nadomesti z vejico in doda nova peta alineja, ki se glasi:

»- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije.«, v 2. točki pa se v tretji alineji beseda »šestega« nadomesti z besedo »osmega«.

7. člen

Prvi odstavek 146. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Podatki v registru transakcijskih računov so javni in brezplačno dostopni na spletni strani Agencije. Določba prejšnjega stavka ne velja za osebne podatke fizičnih oseb, razen za podatke o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri obravnavi prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s sedmim odstavkom 137.š člena tega zakona oziroma za prekinitve v skladu z drugim odstavkom 137.v člena tega zakona, Agencija bankam omogoči brezplačen dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Banke za potrošnika lahko preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:

- davčna številka ter ime in priimek ali
- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

8. člen

Šesti odstavek 147. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Agencija se lahko s posameznimi prosilci, ki so na podlagi prejšnjega člena upravičeni pridobiti podatke iz registra transakcijskih računov, dogovori o elektronskem pošiljanju zahtevanih podatkov oziroma jim omogoči neposreden dostop do podatkov.«.

9. člen

Za petim odstavkom 182. člena se dodajo novi šesti, sedmi in osmi odstavek, ki se glasijo:

»(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU.

(7) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU.

(8) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem smernic, priporočil in drugih pravnih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12).«.

Za dosedanjim šestim odstavkom, ki postane deveti odstavek, se dodata nova deseti in enajsti odstavek, ki se glasita:

»(10) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov, ki se opravljajo in zagotavljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(11) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

10. člen

Za 182. členom se doda nov 182.a člen, ki se glasi:

»182.a člen (razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvratanja ravnanj, ki pomenijo kršitev 7.a poglavja tega zakona javno objavi informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev 7.a poglavja tega zakona. Te informacije se objavijo v skladu s pravili, ki jih za razkritje informacij o izrečenih ukrepih določa zakon, ki ureja bančništvo.«.

11. člen

Prvi odstavek 218. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi postopek izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov po tem zakonu ter v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnika plačilnih storitev po Uredbi 924/2009/ES in Uredbi 260/2012/EU pred neodvisnim subjektom, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z določbami zakona, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov. Na enak način se zagotavlja tudi postopek izvensodnega reševanja sporov s prejemniki plačila v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnikov plačilnih storitev po Uredbi 2015/751/EU.«.

12. člen

Drugi odstavek 219. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ponudniki plačilnih storitev posredujejo podatke iz prejšnjega odstavka Finančni upravi Republike Slovenije in Agenciji.«.

13. člen

V prvem odstavku 220. člena se za 27. točko dodajo nove 28. do 68. točka, ki se glasijo:

»28. potrošniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe ne zagotovi dokumenta z informacijami o nadomestilih iz prvega odstavka 137.h člena tega zakona,
29. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ne zagotovi na način ali v obliki iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 137.h člena tega zakona,
30. v dokumentu z informacijami o nadomestilih ne zagotovi, da dokument razkriva nadomestila v skladu s petim odstavkom 137.h člena tega zakona,
31. potrošniku ne da na voljo glosarja v skladu s šestim, sedmim in osmim odstavkom 137.h člena tega zakona,
32. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ali glosarja ne da na voljo na način ali v obliki v skladu z devetim odstavkom 137.h člena tega zakona,
33. potrošniku ne zagotovi obračuna nadomestil v skladu s 137.i členom tega zakona,
34. v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike ne uporablja standardiziranih izrazov s seznama najbolj reprezentativnih storitve v skladu s 137.j členom tega zakona,
35. potrošnika ne obvesti, ali lahko pogodbo za odprte plačilnega računa sklene ločeno oziroma ne zagotovi ločeno informacij o nadomestilih, v skladu s 137.l členom tega zakona,
36. potrošniku ne omogoči zamenjave plačilnega računa v skladu s prvim odstavkom 137.m člena tega zakona,
37. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev na zahtevo potrošnika ne začne postopka zamenjave v skladu z drugim odstavkom 137.m člena tega zakona,
38. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz petega odstavka 137.m člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
39. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz šestega odstavka 137.m člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
40. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz sedmega odstavka 137.m člena

tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,

41. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne obvesti potrošnika v skladu z osmim odstavkom 137.m člena tega zakona,
42. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni račun pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika, v nasprotju z devetim odstavkom 137.m člena tega zakona,
43. potrošniku, ki mu sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ne zagotovi vseh informacij oziroma ne izvede vseh aktivnosti v skladu s 137.n členom tega zakona,
44. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne posreduje njegovih osebnih podatkov in informacij v skladu s prvim odstavkom 137.o člena tega zakona,
45. kot prenosni ponudnik potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev ne posreduje brezplačno informacij, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu s 1. točko šestega odstavka 137.m člena tega zakona (drugi odstavek 137.o člena tega zakona),
46. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev potrošniku za zaprtje plačilnega računa zaračuna nadomestilo v nasprotju s tretjim odstavkom 137.o člena tega zakona,
47. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku zaračuna nadomestilo v nasprotju s četrnim odstavkom 137.o člena tega zakona,
48. potrošniku nemudoma ne povrne finančne izgube v skladu s 137.p členom tega zakona,
49. potrošniku ne da na voljo informacij v skladu s 137.r členom tega zakona,
50. ne spoštuje načela prepovedi razlikovanja iz 137.s člena tega zakona,
51. potrošnikom ne ponuja osnovnega plačilnega računa v skladu 137.š členom tega zakona,
52. prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obravnava pravočasno v skladu s četrnim odstavkom 137.š člena tega zakona,
53. ne zavrne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s šestim odstavkom 137.š člena tega zakona,
54. zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v nasprotju s sedmim odstavkom 137.š člena tega zakona,
55. potrošnika v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obvesti o zavrnitvi prošnje v skladu z osmim odstavkom 137.š člena tega zakona,
56. potrošnika ne obvesti v skladu z devetim odstavkom 137.š člena tega zakona,
57. odprtje osnovnega plačilnega računa pogojuje z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke v nasprotju z desetim odstavkom 137.š člena tega zakona,
58. v okviru osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja katere od storitev iz prvega odstavka 137.t člena tega zakona,
59. osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja vsaj v eurih v skladu z drugim odstavkom 137.t člena tega zakona,
60. potrošniku v zvezi z osnovnim plačilnim računom ne zagotavlja neomejenega števila transakcij v skladu s tretjim odstavkom 137.t člena tega zakona,
61. potrošniku ne zagotovi možnosti izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v skladu s četrnim odstavkom 137.t člena tega zakona,
62. ne spoštuje določb petega odstavka 137.t člena tega zakona,
63. dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegovo uporabo omejuje ali pogojuje z uporabo prekoračitve (šesti odstavek 137.t člen tega zakona),
64. v zvezi z osnovnim plačilnim računom zaračunava nadomestilo v nasprotju s 137.u členom tega zakona,
65. enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa v nasprotju z drugim odstavkom 137.v člena tega zakona,
66. ob preinitvi pogodbe za osnovni plačilni račun ne obvesti potrošnika v skladu s tretjim odstavkom 137.v člena tega zakona,
67. potrošnika v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa ne seznani v skladu s petim odstavkom 137.v člena tega zakona,
68. potrošniku ne da brezplačno na voljo lahko dostopnih informacij o posebnih značilnostih osnovnega plačilnega računa v skladu z drugim odstavkom 137.z člena tega zakona.«.

14. člen

V prvem odstavku 221. člena se pred 1. točko doda nova a1. točka, ki se glasi:

»a1. ne posreduje Banki Slovenije podatkov o nadomestilih iz prvega odstavka 137.k člena tega zakona na način, v obliki in rokih, določenih s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka

137.k člena tega zakona.«.

15. člen

Za 230.b členom se dodajo novi 230.c do 230.g člen, ki se glasijo:

»230.c člen (sankcije za hujše kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki je dostopen za nacionalne kreditne prenose v okviru plačilne sheme, ni dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za kreditne prenose, ki jih sproži plačnik prek ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice (prvi odstavek 3. člena Uredbe 260/2012/EU),
2. ponudnik plačilnih storitev plačnika, ki je dostopen za nacionalne direktne bremenitve v okviru plačilne sheme, ni dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za direktne bremenitve, ki jih sproži prejemnik plačila prek ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice (drugi odstavek v povezavi s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 260/2012/EU),
3. ponudnik plačilnih storitev uporablja plačilne sheme, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.č člen (sankcije za lažje kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije s kreditnim prenosom v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
2. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije z direktno bremenitvijo v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
3. ponudnik plačilnih storitev zahteva od uporabnika plačilnih storitev, da navede kodo BIC plačnika ali prejemnika plačila po datumih, določenih v sedmem odstavku 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
4. ponudnik plačilnih storitev zaračunava večstranske pristojbine za izmenjavo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom, za transakcije z direktno bremenitvijo (prvi odstavek 8. člena Uredbe 260/2012/EU),
5. ponudnik plačilnih storitev za R-transakcije uporablja večstransko pristojbino za izmenjavo, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.d člen (sankcije za druge kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj ali, če ni uradnega upravitelja, sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki je pravna oseba, če ne zagotovi, da je njihov plačilni sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj

Evropske unije, s pomočjo uporabe standardov, ki so jih razvili mednarodni in evropski organi, ali ki sprejmejo poslovna pravila, ki omejujejo interoperabilnost z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Evropske unije (drugi odstavek 4. člena Uredbe 260/2012/EU).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je upravitelj ali sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.e člen

(sankcije za kršitve Uredbe 260/2012/EU, ki jih stori plačnik ali prejemnik plačila)

(1) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje plačnik, ki je pravna oseba in želi izvršiti kreditni prenos prejemniku plačila, ki ima odprt plačilni račun v Evropski uniji, če v nasprotju s prvim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU navede državo članico, v kateri naj bi ta plačilni račun bil, če je račun dostopen v skladu s 3. členom Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje plačnik, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje prejemnik plačila, ki je pravna oseba in sprejema kreditni prenos ali uporabi direktno bremenitev za unovčenje sredstev od plačnika, ki ima odprt račun v Evropski Uniji, ki v nasprotju z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU navede, v kateri državi članici naj bi ta plačilni račun bil, če je ta plačilni račun dostopen v skladu s 3. členom Uredbe 260/2012/EU.

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje prejemnik plačila, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 100 do 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

230.f člen

(sankcije za hujše kršitve Uredbe 2015/751/EU)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo z debetno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v prvem odstavku 3. člena Uredbe 2015/751/EU,
2. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo s kreditno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v 4. členu Uredbe 2015/751/EU,
3. upravljavec sheme plačilnih kartic v licenčnih pogodbah ali pravilih sheme plačilnih kartic za izdajanje plačilnih kartic ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij določi ozemeljske omejitve oziroma zahteve ali obveznosti, ki so prepovedane v skladu s 6. členom Uredbe 2015/751/EU,
4. upravljavec sheme plačilnih kartic in obdelovalec ne izpolnjuje zahtev iz prvega odstavka 7. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe,

odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.g člen
(sankcije za lažje kršitve Uredbe 2015/751/EU)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. upravljavec sheme plačilnih kartic v pravilih za obdelavo omogoča ozemeljsko diskriminacijo v nasprotju s četrnim odstavkom 7. člena Uredbe 2015/751/EU,
2. obdelovalec znotraj Evropske unije ne zagotovi, da je njegov sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi obdelovalcev znotraj Evropske unije, na podlagi standardov, ki so jih razvili mednarodni ali evropski organi za standardizacijo oziroma ki sprejme ali uporablja poslovna pravila, ki omejujejo interoperabilnost med obdelovalci (peti odstavek 7. člena Uredbe 2015/751/EU),
3. upravljavec sheme plačilnih kartic v pravilih shem plačilnih kartic in pravilih licenčnih pogodb ali ukrepi z enakovrednim učinkom izdajatelja ovira pri povezovanju dveh ali več različnih plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij na kartičnem plačilnem instrumentu ali mu to preprečuje (prvi odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU),
4. ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne omogoči, da ima na kartičnem plačilnem instrumentu dve ali več različnih plačilnih blagovnih znamk, če ponuja tako storitev in mu ne zagotovi pravočasno jasne in nepristranske informacije o vseh plačilnih blagovnih znamkah, ki so na voljo, v skladu z drugim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
5. upravljavec sheme plačilnih kartic ponudniku plačilnih storitev izdajatelja kartic in ponudniku plačilnih storitev pridobitelja kartic za transakcije, izvedene s katero koli napravo z njihovo plačilno blagovno znamko in za katere se njihova shema ne uporablja, nalaga zahteve glede poročanja, obveznosti plačevanja provizij ali podobnih obveznosti z enakim namenom ali učinkom, v nasprotju s četrnim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
6. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj ali pridobitelj uporablja načela preusmerjanja ali enakovredne ukrepe, v nasprotju s petim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
7. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj, pridobitelj, obdelovalec in drug ponudnik tehničnih storitev na plačilni instrument ali opremo, ki se uporablja na prodajnem mestu, vstavi samodejne mehanizme, programsko opremo ali naprave, ki omejujejo izbiro plačilne blagovne znamke ali plačilne aplikacije ali obeh s strani plačnika ali prejemnika plačila pri uporabi plačilnega instrumenta s povezanimi blagovnimi znamkami (šesti odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU),
8. prejemnik plačila plačniku prepreči, da pri kategorijah kartic ali povezanih plačilnih instrumentov, ki jih prejemnik plačila sprejema, prekliče samodejno prednostno izbiro določene plačilne blagovne znamke ali plačilne aplikacije, ki jo je prejemnik plačila vključil v svojo opremo (šesti odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU),
9. pridobitelj svojemu prejemniku plačila nudi in zaračunava provizijo, ki se zaračuna trgovcu, v nasprotju z zahtevami iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 2015/751/EU,
10. pridobitelj v svoje sporazume s prejemniki plačila ne vključi informacij v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2015/751/EU,
11. upravljavec sheme plačilnih kartic ali ponudnik plačilnih storitev uporablja pravila, ki so v nasprotju s prvim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU v povezavi z drugim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
12. prejemnik plačila, ki se odloči, da ne bo sprejemal vseh kartic ali drugih plačilnih instrumentov sheme plačilnih kartic, potrošnikov ne obvesti v skladu s četrnim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
13. izdajatelj ne zagotovi, da so njegovi plačilni instrumenti elektronsko prepoznavni in v primeru novoizdanih kartičnih plačilnih instrumentov tudi vidno prepoznavni (peti odstavek 10. člena Uredbe 2015/751/EU),
14. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj s pravili v licenčnih pogodbah, pravili, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, ali pravili v sporazumih med pridobitelji kartic in prejemniki plačil, prejemnikom plačila preprečuje usmerjanje potrošnikov v uporabo katerega koli plačilnega instrumenta, ki mu daje prednost prejemnik plačila (prvi odstavek 11. člena Uredbe 2015/751/EU),
15. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj s pravili v licenčnih pogodbah, pravili, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, ali pravili v sporazumih med pridobitelji kartic in prejemniki plačila, prejemnikom plačila preprečuje obveščanje plačnikov o medbančnih provizijah in provizijah, ki se zaračunavajo trgovcem (drugi odstavek 11. člena Uredbe 2015/751/EU),
16. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila po izvršeni posamezni kartični plačilni transakciji

prejemniku plačila ne zagotovi informacij v skladu s prvim odstavkom 12. člena Uredbe 2015/751/EU,
17. pridobitelj v pogodbah s prejemniki plačil ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 12. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena. «.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen (objava seznamov)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam s standardizirano terminologijo iz 34. točke 4. člena zakona v treh mesecih od začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

(2) Banka Slovenije vsaka štiri leta po objavi končnega seznama iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU, oceni in, kadar je potrebno, posodobi seznam najbolj reprezentativnih storitev iz 137.g člena zakona ter o tem obvesti Evropsko komisijo in Evropski bančni organ.

17. člen (izdaja predpisov)

Banka Slovenije izda akt iz drugega odstavka 137.u člena zakona v sedmih dneh po uveljavitve tega zakona in akt iz drugega odstavka 137.k člena zakona v treh mesecih po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

18. člen (prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

1. Uredba o izvajanju Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (Uradni list RS, št. 2/13) in
2. Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (Uradni list RS, št. 88/15).

19. člen (začetek uporabe posameznih določb zakona)

(1) 1. podpoglavje 7.a poglavja zakona, razen drugega odstavka 137.k člena, se začne uporabljati devet mesecev po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

(2) Spremenjeni 1. člen, drugi odstavek 137.k člena, drugi odstavek 137.u člena, spremenjeni 143., 144., 146., 147. 182., 218. in 219. člen ter 230.c do 230.g člen zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(3) Minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi podatek o tem, kdaj se začnejo uporabljati določbe iz prvega odstavka tega člena.

20. člen (uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 18. septembra 2016.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu (spremenjeni 1. člen)

1. člen Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12 in 81/15, v nadaljnjem besedilu: ZPlaSS) določa predmet urejanja ZPlaSS, zato se glede na predlagane dopolnitve zakona dodajajo področja, ki jih bo ZPlaSS dodatno urejal. Dodatno bodo v zakonu urejena pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, pravila o zamenjavi plačilnih računov in pravila in pogoji dostopa do osnovnih plačilnih računov.

Poleg tega se z ZPlaSS določajo sankcije za kršitve Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU in odločanje o prekrških po tej uredbi ter postopek izvensodnega reševanja sporov v zvezi z določbami Uredbe 260/2012/EU. To področje je bilo zdaj urejeno v Uredbi o izvajanju Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (Uradni list RS, št. 2/13).

Prav tako se določajo sankcije za kršitve Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/751/EU), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU in odločanje o prekrških po tej uredbi ter postopek izvensodnega reševanja sporov v zvezi z določbami Uredbe 2015/751/EU. To področje je bilo zdaj urejeno v Uredbi o izvajanju Uredbe (EU) o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (Uradni list RS, št. 88/15).

K 2. členu (spremenjeni 2. člen)

Ker se s predlaganim zakonom v slovensko zakonodajo prenaša Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU), je temu ustrezno dopolnjen 2. člen ZPlaSS.

K 3. členu (spremenjeni 4. člen)

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami 4. člena ZPlaSS se uvajajo definicije, ki so potrebne zaradi novega 7.a poglavja zakona, ki bo uredil primerljivost nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnega računa in dostop do osnovnega plačilnega računa, v skladu z Direktivo 2014/92/EU.

K 4. členu (novo 7.a poglavje in novi 137.f, 137.g, 137.h, 137.i, 137.j, 137.k, 137.l, 137.m, 137.n, 137.o, 137.p, 137.r, 137.s, 137.š, 137.t, 137.u, 137.v, 137.z člen)

– novi 137.f člen

Predlog člena določa področje urejanja novega 7.a poglavja ZPlaSS.

– novi 137.g člen

Predlog člena določa, da Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam standardizirane terminologije, to je seznam s standardiziranimi izrazi za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katerega se plačuje nadomestilo.

– novi 137.h člen

Predlog člena ureja obliko in vsebino dokumenta z informacijami o nadomestilih in v nacionalni pravni red prenaša določbe drugega odstavka 4. člena Direktive 2014/92/EU, ki med drugim določa tudi možnost, da lahko države članice določijo, da se dokument z informacijami o nadomestilih zagotovi skupaj z informacijami, zahtevanimi v skladu z drugimi zakonodajnimi akti Unije ali nacionalnimi zakonodajnimi akti o plačilnih računih in s tem povezanimi storitvami.

Predlog člena ne predvideva združevanja dokumentov, saj bo namen direktive – večja preglednost nadomestil, ki jih plačujejo potrošniki – lažje uresničljiv, če bodo morali ponudniki plačilnih storitev dokument z informacijami o nadomestilih iz tega člena zagotoviti ločeno od npr. splošnih informacij (splošnih pogojev), ki so jih ponudniki plačilnih storitev potrošnikom dolžni zagotavljati na podlagi 79. člena ZPlaSS.

– novi 137.i člen

Predlog člena prenaša 5. člen Direktive 2014/92/EU in podrobneje ureja obračun nadomestil za storitve, povezane s plačilnim računom. Ponudnik plačilnih storitev mora te informacije potrošniku zagotoviti vsaj enkrat letno, in to brezplačno.

– novi 137.j člen

S členom se prenaša 6. člen Direktive 2014/92/EU in predpisuje, v kakšni obliki morajo biti informacije za potrošnike v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnimi računi. Z vidika preglednosti in lažje primerjave ponudb različnih ponudnikov plačilnih storitev je pomembno, da ponudnik plačilnih storitev pri oglaševanju in v komunikaciji s potrošniki uporablja standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo.

– novi 137.k člen

Predlog člena prenaša 7. člen Direktive 2014/92/EU in predpisuje objavo primerjave nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, na spletni strani Banke Slovenije. Banka Slovenije je že do zdaj zagotavljala in upravljala objavo primerjave nadomestil na svoji spletni strani. Po novi ureditvi bo tako Banka Slovenije na svoji spletni strani potrošnikom še naprej brezplačno omogočila primerjavo nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s končnega seznama s standardizirano terminologijo.

– novi 137.l člen

Predlog člena prenaša 8. člen Direktive 2014/92/EU in predpisuje pravila, kadar ponudnik plačilnih storitev ponuja plačilno storitev kot del paketa z drugim produktom ali storitvijo, ki ni povezana s plačilnim računom. V tem primeru mora ponudnik plačilnih storitev potrošnika obvestiti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno. Če lahko sklene ločeno pogodbo, mu mora zagotoviti tudi informacije o stroških oziroma nadomestilih za druge produkte in storitve v paketu, za katere se lahko sklene ločena pogodba.

– novi 137.m člen

Predlog člena ureja postopek zamenjave plačilnega računa in v nacionalni pravni red prenaša določbe 9. in 10. člena Direktive 2014/92/EU. Glede na določbo tega člena bo moral ponudnik plačilnih storitev vsakemu potrošniku, ki odpre ali ima odprt plačilni račun v Republiki Sloveniji, omogočiti zamenjavo plačilnega računa z isto valuto v okviru Republike Slovenije. Z zakonom

bodo podrobno določeni postopek zamenjave, obveznosti prejemnega in prenosnega ponudnika plačilnih storitev oziroma potrošnika in roki, v katerih morajo biti posamezne aktivnosti izvedene.

Postopek zamenjave plačilnega računa se začne na podlagi potrošnikovega pisnega pooblastila, ki ga ta da prejemnemu ponudniku plačilnih storitev (ponudnik plačilnih storitev, na katerega se plačilni račun prenese). Zakon podrobneje določa tudi vsebino pisnega pooblastila potrošnika. Na podlagi pisnega pooblastila potrošnika mora prejemni ponudnik najpozneje v dveh delovnih dneh od prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahtevati, da izvede nabor nalog, ki so določene v pooblastilu potrošnika. Prenosni ponudnik plačilnih storitev po prejemu zahteve prejemnega ponudnika plačilnih storitev v petih delovnih dneh prejemnemu ponudniku plačilnih storitev posreduje zahtevane informacije. Izvede tudi druge zahtevane naloge in na datum, določen v pooblastilu, zapre plačilni račun, če potrošnik na njem nima neporavnanih obveznosti. Nato prejemni ponudnik plačilnih storitev v petih delovnih dneh po prejemu informacij od prenosnega ponudnika plačilnih storitev izvede nadaljnje aktivnosti, ki potrošniku omogočajo nemoteno uporabo plačilnega računa, vključno z izvrševanjem trajnih nalogov in direktnih obremenitev.

Prejemni ponudnik plačilnih storitev mora plačnike, ki so navedeni v pooblastilu in izvajajo ponavljajoča se dohodna kreditna plačila na plačilni račun potrošnika, obvestiti o podatkih o novem plačilnem računu pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev. Obvestiti mora tudi prejemnike plačil, ki uporabljajo direktne obremenitve za pridobivanje denarnih sredstev s plačilnega računa potrošnika, o podatkih o novem plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in o datumu začetka izvrševanja direktnih obremenitev s tega računa. Lahko pa se potrošnik tudi odloči, da bo plačnikom in prejemnikom plačila osebno zagotovil te informacije. V tem primeru mora prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku zagotoviti standardizirana obvestila s podatki o plačilnem računu in začetnim datumom, navedenim v pooblastilu, če se potrošnik odloči, da bo namesto izrecnega soglasja prejemnemu ponudniku plačilnih storitev, plačnikom ali prejemnikom plačila osebno zagotovil potrebne informacije. Standardizirano obvestilo v smislu predmetne določbe je lahko dopis ali formular ponudnika plačilnih storitev, ki ga običajno uporablja za ta namen.

– novi 137.n člen

Predlog člena prenaša 11. člen Direktive 2014/92/EU in vsebuje določbe, s katerimi se poenostavlja odprtje čezmejnega plačilnega računa za potrošnike. Ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, mora, ko mu ta sporoči, da želi odpreti plačilni račun v drugi državi članici, potrošniku zagotoviti z zakonom določene informacije, prenesti morebitno pozitivno stanje denarnih sredstev na potrošnikov račun pri novem ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici ter zapreti plačilni račun, če na računu ni neporavnanih obveznosti.

– novi 137.o člen

S predlaganim členom se prenaša 12. člen Direktive 2014/92/EU in urejajo nadomestila, povezana s storitvijo zamenjave. Podrobneje se določa, katere storitve, povezane z zamenjavo plačilnega računa, so brezplačne, katere se obračunajo v skladu s 87. členom ZPlaSS in za katere morajo biti nadomestila primerna ter v skladu z dejanskimi stroški.

– novi 137.p člen

S predlaganim členom se prenaša 13. člen Direktive 2014/92/EU in določajo pravila v zvezi s finančnimi izgubami potrošnika, ki jih je utrpel zaradi zamenjave plačilnega računa. V skladu s predlogom zakona bo ponudnik plačilnih storitev moral potrošniku nemudoma povrniti celotno finančno izgubo, ki jo je potrošnik utrpel pri zamenjavi plačilnega računa, ker ponudnik plačilnih storitev ni ravnal v skladu s tem zakonom. Prav tako so določeni primeri, v katerih je odgovornost ponudnika plačilnih storitev izključena.

– novi 137.r člen

Da se zagotovi čim boljša informiranost potrošnikov o možnosti zamenjave plačilnega računa,

predlog zakona skladno s 14. členom Direktive 2014/92/EU določa informacije, ki jih je ponudnik plačilnih storitev dolžan dati potrošniku v zvezi s postopkom zamenjave. Te informacije morajo biti potrošniku na voljo brezplačno, v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, v vseh prostorih ponudnika plačilnih storitev in v elektronski obliki na njegovi spletni strani.

V 6. točki prvega odstavka je določeno, da mora ponudnik plačilnih storitev na dokumentu z informacijami o zamenjavi plačilnega računa iz 14. člena Direktive 2014/92/EU zagotoviti tudi podatek o jamstvu za vloge. Gre za podatek, ki ga morajo banke in hranilnice zagotavljati že danes, zato z vidika večje preglednosti in obveščenosti potrošnika vključitev take informacije tudi na dokument z informacijami o zamenjavi plačilnega računa pomeni dodatno vrednost.

– novi 137.s člen

Direktiva 2014/92/EU v 15. členu od držav članic zahteva, da zagotovijo, da banke ne razlikujejo potrošnikov, ki zakonito prebivajo v Evropski uniji, na podlagi državljanstva ali prebivališča ali katerega koli drugega razloga iz 21. člena Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ko ti potrošniki zaprosijo za odprtje plačilnega računa v Evropski uniji ali do njega dostopajo. Nadalje določa, da pogoji, ki veljajo za posedovanje osnovnega plačilnega računa, nikakor ne smejo biti razlikovalni.

– novi 137.š člen

Predlog člena v skladu s 16. členom Direktive 2014/92/EU uvaja pravico potrošnika do osnovnega plačilnega računa. Pravico dostopa do osnovnega plačilnega računa ima vsak potrošnik, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč. Ta pravica velja ne glede na potrošnikovo prebivališče.

Pri prosilcih za azil se postavlja vprašanje ustreznih osebnih dokumentov za njihovo identifikacijo, zato je Urad RS za preprečevanje pranja denarja že izdal mnenje, da ima izkaznica prosilca za mednarodno zaščito lastnosti uradnega osebnega dokumenta in se v tem smislu lahko uporablja in upošteva za potrebe izvajanja ukrepov po Zakonu o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

Direktiva državam članicam omogoča, da določijo, da morajo osnovni plačilni račun zagotavljati vse kreditne institucije ali pa dovolj veliko število kreditnih institucij. Predlog člena določa, da morajo osnovni plačilni račun zagotoviti vse tiste kreditne institucije (banke), ki sicer ponujajo plačilne račune za potrošnike (v obsegu, kot ga sicer ponujajo v okviru svojega poslovanja). Obveznost zagotavljanja osnovnega plačilnega računa potrošnikom tako ni predvidena za tiste banke, ki sicer potrošnikom ne ponujajo plačilnega računa.

Banka mora zavrniti prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bi odprtje takega računa povzročilo kršitev določb zakona ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

Predlog člena določa, da bodo lahko banke zavrnile prošnjo za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bo potrošnik že imel funkcionalno primerljiv plačilni račun pri banki v Republiki Sloveniji, razen kadar bo potrošnik navedel, da je bil obveščen, da bo njegov obstoječi plačilni račun zaprt. V zvezi s tem je treba dopolniti tudi 146. člen ZPlaSS glede dopustnega namena pridobivanja podatkov iz registra transakcijskih računov, s čimer se bo ponudnikom plačilnih storitev zagotovil vpogled v register tudi na tej podlagi (glej obrazložitev k 6. členu).

Predlog člena tudi določa, da lahko banka zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, če bi obstajal sum za zlorabo pravice do osnovnega plačilnega računa. Predvsem je smiselna možnost zavrnitve prošnje potrošnikom, ki so v preteklosti že bili v poslovnem razmerju s predmetno banko in so kršili pogodbeno razmerje z banko.

Predlog člena predvideva tudi možnost zavrnitve odprtja osnovnega plačilnega računa, če ima potrošnik blokiran plačilni račun, s čimer bi se lahko potrošnik izognil poplačilu izvršb na

blokiranem računu.

– novi 137.t člen

Predlog člena prenaša 17. člen Direktive 2014/92/EU in določa storitve, ki jih mora vključevati osnovni plačilni račun, to so vse osnovne storitve, ki jih omogočajo plačilni računi, potrošniki pa lahko opravljajo neomejeno število transakcij, ki jih omogoča osnovni plačilni račun. Določeno je tudi, da morajo banke osnovni račun zagotavljati vsaj v evrih. Banka mora zagotavljati izvajanje plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v poslovalnici in prek spleta, če to storitev banka ponuja, ne sme pa banka nuditi te storitve samo prek spleta. Banki je dana možnost (ne pa obveznost), da na zahtevo potrošnika temu omogoči prekoračitev pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu za izvrševanje plačilnih transakcij s kreditno kartico, vendar pa dostop do osnovnega plačilnega računa ne sme biti omejen ali pogojen z uporabo prekoračitve pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu.

– novi 137.u člen

Predlog člena ureja nadomestila, povezana z osnovnim plačilnim računom, v skladu z 18. členom Direktive 2014/92/EU. Banka bo lahko v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa iz prejšnjega člena oziroma v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti iz okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračunavala le primerno nadomestilo ali pa mu jih nudi brezplačno.

Drugi odstavek predloga člena določa, da Banka Slovenije s podzakonskim aktom predpiše način izračuna višine primernega nadomestila iz prvega odstavka, pri čemer upošteva najmanj nacionalno raven prihodkov in povprečna nadomestila, ki jih banke v Republiki Sloveniji zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnim računom, s čimer se v nacionalni pravni red prenaša tretji odstavek 18. člena Direktive 2015/92/EU.

– novi 137.v člen

V predlaganem členu, s katerim se prenaša 19. člen Direktive 2014/92/EU, se določajo pravila glede okvirne pogodbe, povezane z osnovnim plačilnim računom in njeno odpovedjo. V splošnem za okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa veljajo določbe ZPlaSS, ki urejajo okvirno pogodbo o plačilnih storitvah. Posebej so v skladu z direktivo predpisani pogoji za enostransko prekinitve okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa s strani banke.

– novi 137.z člen

S predlaganim členom se prenaša 20. člen Direktive 2014/92/EU, ki ureja splošne informacije o osnovnih plačilnih računih, s čimer se zagotavlja dobra obveščenost javnosti o razpoložljivosti osnovnih plačilnih računov, njihovih splošnih cenovnih pogojih, postopkih za uveljavitev pravice do dostopa do osnovnega plačilnega računa in načinih za dostop do postopkov izvensodnega reševanja sporov.

K 5. členu (spremenjeni 143. člen)

143. člen ZPlaSS ureja register transakcijskih računov. Ker se s predlogom zakona uvaja nova kategorija plačilnih računov, t. i. osnovni plačilni računi, se z dopolnitvijo ZPlaSS predpisuje, da za namene 10. poglavja, ki ureja register transakcijskih računov, osnovni plačilni račun pomeni enako kot transakcijski račun. V registru transakcijskih računov se bodo tako zagotavljali tudi podatki o osnovnih plačilnih računih, enaka pa bodo tudi pravila glede dostopa do podatkov o osnovnih plačilnih računih iz registra transakcijskih računov.

K 6. členu (spremenjeni 144. člen)

Podatek o šifri proračunskega uporabnika (PRORUP) uporablja Ministrstvo za finance. Šifro poslovnemu subjektu določi Uprava Republike Slovenije za javna plačila in jo posreduje

AJPES z vpisom poslovnega subjekta v Poslovni register Slovenije. Na podlagi vpisa podatkov pri poslovnih subjektih v Poslovni register Slovenije se ta podatek lahko prenese tudi v register transakcijskih računov, saj se zagotavlja pravna podlaga za vodenje tega podatka v registru transakcijskih računov.

K 7. členu (spremenjeni 146. člen)

Z novim šestim odstavkom 146. člena ZPlaSS, ki ureja dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov, se zagotavlja pravna podlaga za brezplačno dostopanje ponudnikov plačilnih storitev do podatkov iz registra transakcijskih računov o transakcijskih računih fizičnih oseb. V skladu s sedmim odstavkom 137.š člena predloga zakona bo namreč banka lahko zavrnila prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, če ima potrošnik že odprt plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji in mu ta račun omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 137.t člena tega zakona, razen če potrošnik pisno izjavi, da bo ta plačilni račun zaprt. Prav tako je bankam omogočen dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov za transakcijske račune fizičnih oseb zaradi možnosti, ki jo bankam daje drugi odstavek 137.v člena predloga zakona. V skladu z omenjeno določbo lahko banka potrošniku enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa, če ta naknadno odpre plačilni račun pri drugi banki, ki mu omogoča uporabo storitev iz prvega odstavka 138.t člena tega zakona.

K 8. členu (spremenjeni 147. člen)

Na podlagi predlagane določbe bo omogočen neposreden dostop do osebnih podatkov iz registra transakcijskih računov fizičnih oseb za vse tiste uporabnike, ki so upravičeni do brezplačnega pridobivanja teh podatkov na podlagi petega in sedmega odstavka 147. člena ZPlaSS (npr. odvetniki po 10. členu Zakona o odvetništvu, stečajni upravitelji na podlagi četrtega in petega odstavka 291. člena ter osmega in desetega odstavka 384. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, ter drugi npr. izvršitelji, tožilstvo, pravobranilstvo idr.).

K 9. členu (spremenjeni 182. člen)

V skladu s predlaganimi določbami bo Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU in Uredbe 2015/751/EU. Prav tako bo Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem smernic, priporočil in drugih pravnih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ). Banki Slovenije se podeljuje tudi pristojnost in odgovornost za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov, ki se opravljajo in zagotavljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

K 10. členu (novi 182.a člen)

Predlagane določbe predpisujejo pravila glede razkritja informacij o izrečenih ukrepih in identiteti kršitelja v povezavi z vsebinami iz Direktive 2014/92/EU, po vzoru razkritij iz Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15).

K 11. členu (spremenjeni 218. člen)

218. člen ZPlaSS, ki ureja postopek izvensodnega reševanja sporov v zvezi s plačilnimi storitvami in izdajanjem elektronskega denarja, je ustrezno dopolnjen z zahtevo po zagotavljanju izvensodnega reševanja sporov tudi za spore med potrošniki in ponudniki plačilnih storitev v zvezi s storitvami, ki jih zagotavljajo na podlagi Direktive 2014/92/EU, ter Uredbe 260/2012/EU, ter za spore med prejemniki plačila in ponudniki plačilnih storitev v zvezi z izvajanjem Uredbe 2015/751/EU.

K 12. členu (spremenjeni 219. člen)

Gre za redakcijski popravek zaradi združitve Davčne uprave Republike Slovenije in Carinske uprave Republike Slovenije v Finančno upravo Republike Slovenije.

K 13. členu (spremenjeni 220. člen)

220. člen ZPlaSS predpisuje globe za prekrške ponudnikov plačilnih storitev pri opravljanju plačilnih storitev, ki se ustrezno dopolnjuje s kaznimi za kršitve vsebinskih določb predloga zakona, ki pomenijo prenos Direktive 2014/92/EU.

K 14. členu (spremenjeni 221. člen)

Z dopolnitvijo 221. člena, ki predpisuje druge kršitve ponudnikov plačilnih storitev, se dodatno predpisuje globa za ponudnika plačilnih storitev, ki Banki Slovenije ne posredujejo podatkov o nadomestilih iz prvega odstavka 137.k člena tega zakona na način, v obliki in rokih, določenih s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 137.k člena tega zakona.

K 15. členu (novi 230.c, 230.č, 230.d, 230.e, 230.f, in 230.g člen)

S predlaganim členom se v ZPlaSS prenašajo globe za kršitve Uredbe 260/2012/EU, ki jih zdaj predpisuje Uredba o izvajanju Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009. Prav tako se v ZPlaSS prenašajo globe za kršitve Uredbe 2015/751/EU, ki jih zdaj predpisuje Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije. S prenosom sankcij v ZPlaSS bosta omenjeni uredbi prenehali veljati.

K 16. členu

V skladu s petim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/ES, ki predpisuje, da države članice standardizirano terminologijo vključijo na začasni seznam in iz tega izhajajoč končni seznam najbolj reprezentativnih storitev, povezanih s plačilnim računom, objavijo najpozneje v treh mesecih od začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov Evropske komisije, se v prehodni določbi določa rok za objavo seznama standardizirane terminologije na spletni strani Banke Slovenije. Prav tako direktiva zahteva, da države članice vsaka štiri leta ocenijo in če je potrebno posodobijo seznam najbolj reprezentativnih storitev ter o tem obvestijo Evropsko komisijo in Evropski bančni organ.

K 17. členu

Predpisan je rok za izdajo podzakonskih aktov Banke Slovenije.

K 18. členu

S predlagano določbo se razveljavljata Uredba o izvajanju Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 ter Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije, saj se določbe teh dveh uredb s predlogom zakona prenašajo v ZPlaSS.

K 19. členu

Člen določa, da se zakon začne uporabljati 18. 9. 2016 skladno z rokom, ki ga določa Direktiva 2014/92/EU. Izjema so določbe 1. podpoglavja 7.a poglavja, ki se začnejo uporabljati devet mesecev po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 3. člena Direktive 2014/92/EU. Z dnem uveljavitve zakona se začneta uporabljati tudi 137.k in 137.u člen, ki zagotavljata pravno podlago za izdajo podzakonskih predpisov Banke Slovenije, ter spremenjeni 143., 144., 146., 147., 182. 218. in 219. člena ter 230.c do 230.h člen zakona.

K 20. členu

Določen je začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (predmet urejanja)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij,
2. pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji,
3. pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,
4. pravila glede oblikovanja in upravljanja plačilnih sistemov,
5. pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja in
6. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje družb za izdajo elektronskega denarja.

(2) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve določb Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266, z dne 9. 10. 2009, v nadaljnjem besedilu: Uredba 924/2009/ES), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 924/2009/ES ter odločanje o prekrških.

(3) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve določb Uredbe (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L št. 345, z dne 8. 12. 2006, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1781/2006/ES), pristojna organa za nadzor nad izvajanjem Uredbe 1781/2006/ES ter odločanje o prekrških. Ta zakon določa tudi prenose sredstev, za katere se Uredba 1781/2006/ES na ozemlju Republike Slovenije ne uporablja.

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319, z dne 5. 12. 2007), spremenjena z Direktivo 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja (UL L št. 302, z dne 17. 11. 2009, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/64/ES);

2. Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166, z dne 11. 6. 1998), spremenjena z Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L št. 146, z dne 10. 6. 2009) in Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 331, z dne 15. 12. 2010, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES);

3. Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267, z dne 10. 10. 2009, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/110/ES).

4. člen **(opredelitev pojmov)**

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3);
2. država sedeža pomeni državo članico, kjer je sedež ponudnika plačilnih storitev ali sedež izdajatelja elektronskega denarja;
3. sedež pomeni kraj, kjer je registrirani sedež ponudnika plačilnih storitev oziroma izdajatelja elektronskega denarja ali, če ponudnik plačilnih storitev ali izdajatelj elektronskega denarja v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, kraj, kjer deluje njegovo poslovodstvo;
4. država gostiteljica pomeni katero koli državo članico, razen države sedeža, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev podružnico ali zastopnika, izdajatelj elektronskega denarja pa podružnico ali v kateri neposredno opravlja storitve;
5. tretja država pomeni državo, ki ni država članica iz 1. točke tega člena;
6. potrošnik oziroma potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) pomeni fizično osebo, ki sklepa pogodbe o plačilnih storitvah za namene zunaj področja svoje pridobitne ali poklicne dejavnosti;
7. denarna sredstva so bankovci in kovanci, knjižni denar in elektronski denar;
8. elektronski denar je shranjena denarna vrednost v obliki terjatve imetnika elektronskega denarja do izdajatelja elektronskega denarja, ki:
 - je v elektronski obliki, vključno z magnetno,
 - jo izda izdajatelj elektronskega denarja na podlagi prejema denarnih sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij, in
 - jo kot plačilno sredstvo sprejme oseba, ki ni izdajatelj elektronskega denarja;
9. delovni dan je dan, na katerega plačnikov ponudnik plačilnih storitev ali prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri izvršitvi plačilne transakcije, posluje tako, da omogoča izvrševanje plačilnih transakcij svojemu uporabniku;
10. datum valute je referenčni čas, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za obračun obresti v zvezi z bremenitvijo ali odobritvijo denarnih sredstev na plačilnem računu;
11. referenčni menjalni tečaj je menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun kakršne koli menjave valut in ga ponuja ponudnik plačilnih storitev, ali prihaja iz neodvisnega vira, ki je dostopen javnosti;
12. referenčna obrestna mera je obrestna mera, ki se uporablja kot osnova za izračun obresti in prihaja iz neodvisnega vira, ki je dostopen javnosti in ga lahko preverita obe stranki pogodbe o plačilnih storitvah;
13. enolična identifikacijska oznaka je kombinacija črk, števil ali znakov, ki jo ponudnik plačilnih storitev dodeli uporabniku in se v plačilni transakciji uporablja za nedvoumno identifikacijo tega uporabnika in/ali njegovega plačilnega računa;
14. sredstvo za sporazumevanje na daljavo je vsako sredstvo, ki se lahko uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah, kadar ponudnik plačilnih storitev in uporabnik nista sočasno navzoča;
15. trajni nosilec podatkov je vsak instrument, ki uporabniku omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno nanj, tako da so dostopni za poznejšo uporabo tako dolgo, kakor je potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov;
16. papirna poštna nakaznica je papirni plačilni nalog, ki ga plačnik predloži izvajalcu poštnih storitev z namenom, da se papirni nalog posreduje prejemniku plačila kot poštna pošiljka v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje poštnih storitev, in se plačilna transakcija izvrši prejemniku na podlagi predložitve papirnega plačilnega naloga njegovemu izvajalcu poštnih storitev;
17. skupina je skupina, sestavljena iz nadrejene družbe, njenih podrejenih družb, družb, v katerih ima nadrejena družba ali njene podrejene družbe delež v kapitalu, pa tudi družb, ki so povezane s skupnim vodenjem;
18. družbe, povezane s skupnim vodenjem, pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja bančništvo;
19. tesna povezanost pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja bančništvo;
20. postopki zaradi insolventnosti so postopki zaradi insolventnosti in postopki prisilnega prenehanja, kakor so opredeljeni v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;

21. banke so pravne osebe, ki imajo dovoljenje pristojnega nadzornega organa za opravljanje bančnih storitev, vključno s hranilnicami, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja bančništvo;
22. (črtana)
23. zastopnik je fizična ali pravna oseba, ki pri opravljanju plačilnih storitev na podlagi pooblastila za zastopanje deluje v imenu plačilne institucije;
24. zasebnik ali zasebnica (v nadaljnjem besedilu: zasebnik) je fizična oseba, ki ni podjetnik ali podjetnica (v nadaljnjem besedilu: podjetnik) in ki samostojno opravlja določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost, kot je notar, zdravnik, odvetnik, kmet in podobno;
25. podjetnik pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
26. Uprava Republike Slovenije za javna plačila je državni organ, ki je na podlagi posebnega zakona pristojen za opravljanje plačilnih storitev za neposredne in posredne uporabnike državnega ter občinskih proračunov, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije;
27. za namene drugega in četrtega poglavja tega zakona je podružnica poslovna enota, ki je ločena od sedeža plačilne institucije, ni pravna oseba in neposredno izvaja nekatere ali vse transakcije, ki so del poslovanja matične plačilne institucije.

143. člen **(register transakcijskih računov)**

- (1) Register transakcijskih računov je enotna informatizirana baza podatkov o transakcijskih računih in o imetnikih transakcijskih računov.
- (2) Register transakcijskih računov vzpostavi in upravlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

144. člen **(zagotavljanje podatkov za register transakcijskih računov)**

- (1) Banke, ki vodijo transakcijske račune, Banka Slovenije glede računov bank in hranilnic, ki jih vodi v skladu z zakonom, ter Uprava Republike Slovenije za javna plačila glede podračunov, ki jih vodi v skladu z zakonom, morajo Agenciji tekoče zagotavljati podatke za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov.
- (2) V registru transakcijskih računov se obdelujejo naslednji podatki:
1. podatki o imetniku transakcijskega računa:
 - ime, priimek in naslov prebivališča imetnika, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in naslov imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in naslov ter ime in priimek imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega imetnika transakcijskega računa;
 - davčna številka imetnika, če je imetnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register,
 - identifikacijska oznaka imetnika in država sedeža ali prebivališča imetnika, če imetnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register,
 - matična številka imetnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je imetnik vpisan v Poslovni register Slovenije;
 2. podatki o transakcijskem računu:
 - številka računa,
 - naziv in matična številka ponudnika, ki vodi transakcijski račun,
 - oznaka vrste računa, ki je določena s predpisom iz šestega odstavka tega člena,
 - podatek, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju,
 - datum odprtja računa,
 - datum zaprtja računa.
 - (3) Podatki iz drugega odstavka tega člena se ob zaprtju transakcijskega računa izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri Agenciji.
 - (4) Točnost in ažurnost podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se zagotavljata s povezavo registra transakcijskih računov s Poslovnim registrom Slovenije, s centralnim registrom prebivalstva ali z davčnim registrom, preko katere se podatki avtomatično prevzemajo v register transakcijskih računov. Prevzemanje in povezovanje podatkov poteka z uporabo davčne številke.
 - (5) Za namen zagotovitve točnosti in ažurnosti podatkov v registru transakcijskih računov

Agencija kot upravljavec registra prevzema:

- podatke o firmi, sedežu in naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik in podatke o nazivu in naslovu drugega imetnika transakcijskega računa iz Poslovnega registra Slovenije,
 - podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba iz centralnega registra prebivalstva,
 - podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba in ni vpisan v centralni register prebivalstva iz davčnega registra,
 - podatke o firmi, sedežu in naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ter podatke o firmi, sedežu in naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, iz davčnega registra, če imetnik ni vpisan v Poslovni register Slovenije.
- (6) Register transakcijskih računov mora biti vzpostavljen tako, da je mogoča enolična identifikacija imetnikov transakcijskih računov. V primeru skupnega transakcijskega računa, se v registru transakcijskih računov vodijo podatki iz drugega odstavka tega člena o vseh imetnikih skupnega transakcijskega računa.
- (7) Podatke iz drugega odstavka tega člena je dovoljeno hraniti v arhivu registra transakcijskih računov še pet let po zaprtju računa, razen podatka, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ki se hrani eno leto.
- (8) Agencija v soglasju z Banko Slovenije predpiše podrobnejša pravila o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov.

146. člen

(dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Podatki v registru transakcijskih računov, so javni in brezplačno dostopni na spletni strani Agencije. Določba prejšnjega stavka ne velja za osebne podatke fizičnih oseb. Podatki o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti, postanejo javni z vpisom teh računov v Poslovni register Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Slovenije.

(2) Agencija mora varovati podatke o fizičnih osebah in njihovih transakcijskih računih kot zaupne v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, razen če so podatki o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov postali javni v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb lahko pridobijo:

1. osebe, ki so na podlagi pravnomočnega izvršilnega naslova upravičene predlagati postopek izvršbe ali zavarovanja zoper imetnika transakcijskega računa v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali z drugim zakonom, ki določa postopek prisilne izvršitve terjatev,
2. sodišča in drugi organi, ki opravljajo dejanja v postopku izvršbe ali drugih postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti,
3. ponudniki plačilnih storitev iz 1., 5. in 6. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona za namen izvrševanja sklepov o izvršbi brezplačno.

(4) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov, lahko pridobi tudi imetnik transakcijskega računa glede podatkov, ki se nanašajo nanj, ter druge osebe, za katere drug zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.

(5) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri opravljanju plačilnih storitev ter tekočega in učinkovitega opravljanja plačilnih storitev, Agencija ponudnikom plačilnih storitev omogoči brezplačen dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Ponudniki plačilnih storitev za uporabnika lahko preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:

- davčna številka ter ime in priimek ali
- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.

Plačilni nalog se šteje za prejetega s strani ponudnika plačilnih storitev tudi, če se ob vpogledu v register transakcijskih računov ugotovi neskladnost podatkov o prejemniku plačila.

(6) Za dostop do podatkov iz arhiva registra transakcijskih računov se smiselno uporabljajo

določbe prvega do četrtega odstavka tega člena, razen prve točke tretjega odstavka, ter določbe 147. in 148. člena tega zakona.

147. člen
(zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Agencija posreduje osebne podatke o transakcijskem računu fizične osebe prosilcu iz tretjega oziroma četrtega odstavka 146. člena tega zakona na podlagi zahteve za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov.

(2) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov o računu fizične osebe, mora vsebovati:

1. ime in priimek ali firmo in naslov prosilca in njegov podpis,
2. ime, priimek in davčno številko fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa,
3. navedbo pravne podlage in namen obdelave osebnih podatkov.

(3) Sodišče pridobi podatke o transakcijskem računu fizične osebe z neposrednim elektronskim dostopom do podatkov iz registra transakcijskih računov na podlagi poizvedbe, ki lahko vsebuje le ime, priimek in naslov prebivališča fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom, mora sodišče poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.

(4) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov se vloži v pisni ali elektronski obliki. Agencija določi pogoje in način vložitve zahtev v elektronski obliki.

(5) Agencija zagotovi sodiščem, davčnemu organu in drugim organom, ki so pristojni za izvršbo, neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov. O neposrednem elektronskem dostopu do podatkov iz registra transakcijskih računov se lahko Agencija dogovori tudi z drugimi državnimi organi, nosilci javnih pooblastil ali drugimi osebami, ki so na podlagi posebnega zakona upravičeni pridobiti podatke iz registra.

(6) Agencija se lahko s posameznimi prosilci, ki so na podlagi 146. člena tega zakona upravičeni pridobiti podatke iz registra transakcijskih računov, dogovori o elektronskem pošiljanju zahtevanih podatkov.

(7) Za posredovanje podatkov iz registra transakcijskih računov Agencija prosilcu zaračuna stroške v skladu s tarifo, razen če poseben zakon določa, da je posamezni prosilec upravičen do brezplačne pridobitve podatkov. Tarifo določi Agencija v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

182. člen
(pristojnosti Banke Slovenije za nadzor)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad plačilno institucijo glede plačilnih storitev in pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(2) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad plačilnimi sistemi ter nad upravljavci plačilnih sistemov glede delovanja plačilnega sistema in glede opravljanja storitev upravljanja plačilnih sistemov.

(3) Banka Slovenije je v obsegu, določenem v 5. podpoglavju 13. poglavja tega zakona, pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz 18. člena tega zakona opravljajo plačilne storitve, nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 136. člena tega zakona izdajajo elektronski denar, nad osebami, ki v nasprotju s 159. členom tega zakona oblikujejo plačilni sistem, ter osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 166. člena tega zakona opravljajo storitve upravljanja plačilnih sistemov.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem določb Uredbe 924/2009/ES.

(5) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 1781/2006/ES, razen za nadzor nad izvajanjem prvega odstavka 14. člena Uredbe 1781/2006/ES, za katerega je pristojen in odgovoren Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega

denarja glede izdajanja elektronskega denarja in glede plačilnih ter pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

218. člen
(postopek mirnega reševanja sporov v zvezi s plačilnimi storitvami in izdajanjem elektronskega denarja)

- (1) Ponudnik plačilnih storitev mora sam ali v sodelovanju z drugimi ponudniki plačilnih storitev zagotoviti postopek mirnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev tako, da lahko potrošnik hitro in enostavno na pristojno telo naslovi svojo pritožbo v zvezi z domnevnimi kršitvami ponudnika plačilnih storitev pri opravljanju plačilnih storitev po tem zakonu in v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnika plačilnih storitev po Uredbi 924/2009/ES, ter da je potrošniku zagotovljena hitra in strokovna odločitev v zvezi s to pritožbo.
- (2) Ponudnik plačilnih storitev mora v zvezi z delovanjem telesa za mirno reševanje sporov zagotoviti sodelovanje neodvisnih strokovnjakov s pravnega področja. Ponudniki plačilnih storitev se lahko dogovorijo o oblikovanju skupnega telesa za mirno reševanje sporov s potrošniki.
- (3) Akt o ustanovitvi telesa za mirno reševanje sporov mora urejati tudi pravila in postopek sodelovanja tega telesa z organi, ki so v drugih državah članicah pristojni za mirno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, če reševanje posameznega spora sodi tudi v pristojnost takega organa druge države članice.
- (4) Pravila za mirno reševanje sporov morajo biti oblikovana jasno in razumljivo in morajo zlasti določati:
 1. naziv, obliko in sestavo telesa, ki je pristojno za mirno reševanje sporov;
 2. postopek predložitve zahteve za mirno rešitev spora pristojnemu telesu, vključno z naslovom, kamor lahko potrošnik posreduje zahtevo, in obliko zahteve;
 3. najdaljši rok, v katerem bo pristojno telo odločilo v sporu in ki ne sme biti daljši kakor dva meseca od dneva, ko je ponudnik plačilnih storitev prvič prejel zahtevo potrošnika za mirno rešitev spora;
 4. da predložitev zahteve za mirno rešitev spora pristojnemu telesu po tem členu in odločitev tega telesa ne posegata v pravico potrošnika, da kadar koli vloži tožbo pred pristojnim sodiščem zoper ponudnika plačilnih storitev z namenom rešitve spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.
- (5) Ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne sme zaračunati posebnih nadomestil v zvezi s postopkom mirnega reševanja spora glede opravljanja plačilnih storitev.
- (6) Prvi do peti odstavek tega člena se ne uporabljajo za Upravo Republike Slovenije za javna plačila ter druge države organe in organe samoupravnih lokalnih skupnosti, kadar opravljajo plačilne storitve v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona.
- (7) Prvi do peti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo za izdajatelje elektronskega denarja v zvezi z njihovimi dolžnostmi glede izdajanja in unovčevanja elektronskega denarja.

219. člen
(obveznost poročanja ponudnikov plačilnih storitev)

- (1) Ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune imetnikov, ki so vpisani v Poslovni register Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Republike Slovenije, za davčne, statistične in druge z zakoni predpisane namene zbirajo podatke o dospelih neporavnanih obveznostih teh imetnikov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih.
- (2) Ponudniki plačilnih storitev posredujejo podatke iz prvega odstavka tega člena Davčni upravi Republike Slovenije, Carinski upravi Republike Slovenije in Agenciji.
- (3) Agencija predpiše vsebino, način in roke zbiranja in posredovanja podatkov iz prvega odstavka tega člena, ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance. Po prejemu soglasja Agencija posreduje predpis iz tega odstavka v objavo v Uradni list Republike Slovenije.

220. člen
(kršitve ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. zaračuna uporabniku nadomestila v nasprotju s 75. členom tega zakona,
2. uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnih storitvah ne zagotovi splošnih informacij iz 79. člena tega zakona ali jih ne zagotavlja na način iz 80. člena tega zakona,
3. uporabniku ne zagotovi splošnih informacij in določi okvirne pogodbe v skladu z 81. členom tega zakona,
4. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v skladu z 82., 83. ali 84. členom tega zakona,
5. zaračuna uporabniku nadomestila v primeru odpovedi okvirne pogodbe v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 87. člena tega zakona ali drugim odstavkom 88. člena tega zakona,
6. uporabniku v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti ne zagotovi informacij o glavnih značilnostih plačilne storitve v skladu s prvim odstavkom 90. člena tega zakona,
7. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti v skladu z 91. členom tega zakona,
8. uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ne zagotovi splošnih informacij v skladu z 92. členom tega zakona,
9. plačniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji po prejemu plačilnega naloga na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 93. členom tega zakona, ali ne zagotovi prejemniku plačila informacij o posamezni plačilni transakciji po izvršitvi plačilne transakcije na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 94. členom tega zakona,
10. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti o posebnem nadomestilu, ki ga zaračunava za uporabo določenega plačilnega instrumenta (drugi odstavek 97. člena tega zakona),
11. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 100. členom tega zakona,
12. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o enkratni plačilni transakciji ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 101. členom tega zakona,
13. ne izvrši plačilne transakcije po prejemu plačilnega naloga (104. člen tega zakona),
14. ne obvesti uporabnika o zavrnitvi izvršitev plačilnega naloga (prvi in drugi odstavek 105. člena tega zakona),
15. uporabniku ne omogoči preklica plačilnega naloga v skladu z 106. in 107. členom tega zakona,
16. zaračuna uporabniku nadomestila za izvršitev plačilne transakcije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 109. člena tega zakona,
17. ne zagotovi prenosa celotnega zneska plačilne transakcije v skladu s tretjim odstavkom 109. člena tega zakona oziroma v primeru dogovora iz četrtega odstavka 109. člena tega zakona ne obvesti uporabnika o celotnem znesku plačilne transakcije in nadomestil, ki jih je odtegnil,
18. prejemniku plačila prepreči ali ga kakor koli drugače omejuje, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta (110. člen tega zakona),
19. ne izvrši plačilne transakcije v predpisanem roku (111. člen tega zakona),
20. ne posreduje plačilnega naloga, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v dogovorjenih rokih tako, da je na dogovorjeni dan zapadlosti mogoče izvršiti plačilno transakcijo (112. člen tega zakona),
21. ne omogoči uporabniku razpolagati z denarnimi sredstvi na plačilnem računu in ne zagotovi ustreznega datuma valute odobritve ali obremenitve plačilnega računa (113., 114. in 115. člen tega zakona),
22. ne izpolni zahtev v zvezi varno uporabo plačilnega instrumenta (prvi in drugi odstavek 117. člena tega zakona),
23. ne zagotovi sredstev, ki uporabniku na njegovo zahtevo omogočajo, da dokaže posredovanje obvestila o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu, ali jih ne zagotavlja v zahtevanem obdobju (tretji odstavek 117. člena tega zakona),
24. ne povrne zneska neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcij in pripadajočih nadomestil oziroma obresti v skladu s 119., 120., 122. oziroma 123. členom tega

zakona,

25. ne zagotovi uporabniku popravka neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s 130. členom tega zakona,

26. ne povrne uporabniku zneska odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s 131. členom tega zakona,

27. ne vzpostavi postopka oziroma pravil za izvensodno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev ali če tak postopek oziroma pravila ne izpolnjujejo zahtev iz 218. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

221. člen

(druge kršitve ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. omogoči uporabniku razpolaganje z denarnimi sredstvi v nasprotju s prvim odstavkom 140. člena tega zakona,

2. če nadomestilo, ki ga ponudnik plačilnih storitev zaračunava za izvajanje rubeža in za izvrševanje prenosa denarnih sredstev ter za opravljanje drugih dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ni v skladu z zahtevo iz prvega odstavka 142. člena tega zakona,

3. ne zagotavlja podatkov za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov v skladu s prvim odstavkom 144. člena tega zakona,

4. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 180. člena tega zakona,

5. ne poroča v skladu z 219. členom tega zakona,

6. ne obračuna enakih nadomestil za čezmejna plačila in ustrezna nacionalna plačila v skladu s 3. členom Uredbe 924/2009/ES ali morebitnih dodatnih nadomestil ne zaračuna v skladu s tretjim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,

7. uporabniku ne sporoči IBAN uporabnika in BIC ponudnika plačilnih storitev ali mu jih ne sporoči brezplačno (prvi odstavek 4. člena Uredbe 924/2009/ES),

8. ne obračuna pristojbin za izmenjavo za čezmejne ali nacionalne transakcije z neposredno bremenitvijo v skladu s 6. oziroma 7. členom Uredbe 924/2009/ES,

9. ki ni dosegljiv za transakcije z neposredno bremenitvijo v skladu z 8. členom Uredbe 924/2009/ES.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

V. PRILOGE:

Poudarjamo, da glede na to, da bo v skladu s predlogom zakona navedena podzakonska akta izdala Banka Slovenije, ministrstvo aktov ne more priložiti vladnemu gradivu, saj gre za materijo, katere ureditev bo v pristojnosti Banke Slovenije. Le ta je tista, ki ima znanja potrebna za pripravo zakona.

Glede na to, da je izdaja podzakonskega akta na podlagi drugega odstavka 137.k člena predloga zakona vezana na predhodno izdajo regulativnih tehničnih standardov Evropske komisije, ki bodo izdani po začetku uporabe določb 1. podpoglavja 7a. poglavja zakona (18. 9. 2016), vsebine navedenega podzakonskega Banka Slovenije ne more predvideti. In zato tudi ne pripraviti osnutka podzakonskega akta. Zahteva, da se podzakonski akti priložijo, preden je znana vsebina predpisa Evropske unije, ki ga bodo podzakonski akti prenašali, je vsebinsko prazna, saj ni mogoče vnaprej predvideti, kaj bo Evropska komisija sprejela. Ali povedano drugače, v danem trenutku ni nobenega zagotovila, da bi podrobna pravila, ki bi jih morebiti priložili predlogu, res veljala.

V nadaljevanju navajamo kratko vsebino podzakonskih predpisov, ki nam jo je poslala Banka Slovenije.

1. Podzakonski akt glede načina, oblike in rokov za posredovanje podatkov o nadomestilih za storitve s seznama s standardizirano terminologijo za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

- Podzakonski predpis bo urejal način in obliko objave primerjave nadomestil na spletni strani Banke Slovenije;
- Določena bo tudi oblika in rok za poročanje ponudnikov plačilnih storitev Banki Slovenije;
- *Roka za sprejem predpisa še ni mogoče določiti, saj je vezan na aktivnosti Evropske komisije. Banka Slovenije bo vsebino predpisa namreč lahko pripravila šele po tem, ko bo objavljen končni seznam s standardizirano terminologijo.*

2. Podzakonski akt glede načina izračuna višine razumnega nadomestila za zagotavljanje osnovnega plačilnega računa:

- Banka Slovenije bo s podzakonskim aktom predpisala način izračuna višine razumnega nadomestila, ki ga bodo banke lahko zaračunavale v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa;
- S podzakonskim aktom bo lahko Banka Slovenije predpisala tudi najvišje število transakcij za določene storitve (izvrševanje domačih in čezmejnih direktnih obremenitev, izvrševanje domačih in čezmejnih kreditnih plačil, morebitne plačilne transakcije s kreditno kartico), za katere bo banka lahko zaračunavala le razumno nadomestilo, ter da lahko zaračunava dodatno nadomestilo v višini, kot ga sicer zaračuna za tovrstne storitve, če število opravljenih transakcij za te storitve v določenem obdobju presežejo predpisano najvišje število.